

ALFABETISCHE LIJSTEN VAN DE PARTIKELS IN DE OUDE TALEN

TEN DIENSTE VAN LEERLINGEN AAN
GYMNASIA EN LYCEA, EXAMINANDI VOOR
HET STAATSEXAMEN EN STUDENTEN IN DE
KLASSIEKE LETTEREN

BEWERKT DOOR

Dr. J. BERLAGE

OUD-RECTOR VAN HET GYMNASIUM
TE DEVENTER

I

GRIEKSE PARTIKELS

THEATRE ROYAL
DE LA VILLE
DE PARIS

INLEIDING.

Langjarige onderwijspraktijk aan verschillende inrichtingen van voorbereidend H. O. heeft mij geleerd, dat tot de grootste struikelblokken voor de leerlingen in de beide oude talen de partikels behoren, omdat de veelal onvaste en schemerachtige kennis daarvan dikwijls tot aan het eind-examen toe het inzicht in de constructie der zinnen op bedenkelijke wijze belemmert, altans vertraagt. En als de leerling het besef heeft dat hij waarschijnlijk op een dwaalspoor verkeert, dan wordt hij in het opzoeken van de betekenissen van een of andere partikel in grammatika of woordenboek door de moeilijke vindbaarheid in de eerste, de lengte der artikelen in het laatste afgeschrikt. Natuurlijk worden in de les dikwijls min of meer gelijkkluidende partikels, of de verschillende betekenissen van een zelfde partikel aangetekend, en dat blijft altijd een nuttig en lang niet onaangenaam werk, maar wij weten allen wel hoe fragmentarisch die aantekeningen moeten blijven omdat het dicteren anders veel te veel tijd kost, hoe ze vaak over verschillende schriften verspreid en daardoor moeilijk terug te vinden zijn, en dikwijls grote lacunes vertonen door ziekteverzuim of minder onschuldig verzuim. Ik heb daarom gemeend een alfabetische lijst van de Griekse en Latijnse partikels te moeten samenstellen ten dienste van leerlingen aan gymnasia en lycea, examinandi voor het staatsexamen, en allen die met hun studie van de oude talen nog niet klaar zijn; een lijst, die bij mijn weten nog niet bestaat, zeker niet uitvoerig en verduidelijkt door voorbeelden. Een en ander is nog al uitvoerig geworden, maar door de voorbeelden naast de betekenissen op verschillende pagina's te laten drukken, hoop ik door overzichtelijkheid het bezwaar van de uitvoerigheid grotendeels te hebben opgeheven; en deze laatste maakt de lijsten ook bruikbaar voor studenten in de oude talen aan de universiteiten. Wetenschappelijke pretenties hebben ze echter allerminst. Daarom geen uitleggingen, voor het goed verwerken waarvan de niet-studenten met hun vele en veelsoortige huiswerk werkelijk de tijd niet hebben, of altans niet nemen.

Van de praeposities en conjuncties is niet veel weggelaten, van de adverbia wel alle die regelmatig van hun adjectief zijn afgeleid, tenzij ze afwijkende betekenissen vertonen.

Wat de terminologie betreft, heb ik voor de zgn. aanvoegende wijs doorlopend de term *subjunctivus* gebruikt, afgekort tot subj. om de ver-

warring met conjunctie in de afkorting conj. te vermijden; men vindt, dus wel conj.(unctie) c.(um) subj.(unctivo). De gebruiker zal daar hopen wij, spoedig aan wennen.

In plaats van de Homerische vormen met H. aan te duiden, heb ik, omdat zovele daarvan ook bij andere dichters gebruikt worden, er de voorkeur aangegeven ze met *po.* (etisch) aan te duiden.

De minder belangrijke door kleinere druk aan te wijzen heb ik nagelaten, omdat het oordeel over de meerdere of mindere belangrijkheid zo verschillend kan zijn. Hier moet de leiding te hulp komen, zonder welke toch wel niemand, tenzij op meer gevorderde leeftijd, oude talen studeert.

Bij bijna alle partikels, en bijna al hun betekenissen zijn voorbeelden gevoegd, meestal aan de schrijvers zelven ontleend, natuurlijk uit de verschillende woordenboeken en grammatica's geput — comment fait on des livres? Avec d'autres livres — maar wel heel dikwijls in de schrijvers zelven gecontroleerd: oorspronkelijk had ik deze citaten tamelijk volledig gegeven, maar daar het geheel zodoende veel te uitvoerig en als boek veel te dik en te duur werd om verkoopbaar te zijn, heb ik er ontzettend in moeten kerven, zodat het mijn eigen hart ten bloede sneed. Men mist daardoor met groot verdriet in zoveel citaten tal van vertrouwde woorden en het metrum. Door dit bloedig bedrijf is echter wel winst verkregen voor de korthed van het voorbeeld, wat voor de leerling weer van belang is, die bovendien zelf onder die verminking niet zo zal lijden.

Oorspronkelijk was het de bedoeling beide lijsten in één deeltje verenigd uit te geven. Om verschillende redenen verschijnen ze nu echter afzonderlijk: de Griekse het eerst; de Latijnse hopen wij spoedig te laten volgen. Wij hopen dat de leraren in de oude talen ze met sympathie zullen begroeten, en dat ze in gebruik genomen, ook bruikbaar zullen blijken. Voor kritiek van de zijde van mijn oud-collega's zal ik dankbaar zijn.

Ten slotte een woord van de hartelijkste dank aan mijn vriend Dr. P. DE KONING, oud-conrector van het Lyceum te Enschede, die mijn handschrift niet alleen geheel heeft doorgelezen, maar met de grootste nauwkeurigheid heeft geannoteerd en mij ook in de correctie der proeven heeft bijgestaan, en van wiens vele op- en aanmerkingen ik een dankbaar gebruik heb gemaakt.

Deventer,

J. BERLAGE.

GRIEKSE PARTIKELS.

ἄγαν adv. te zeer, in te hoge mate, te sterk.

ἄγε, ἄγετε, ἄγε δὴ: welaan, komaan

ἄγχι (-οῦ -οθι) comp. ἄσσον sup. ἄγχιστον(α) adv. nabij.

ἀεί Ion. en *φo.* αἰεί, αἰέν altijd.

ἀ(φ)έκῃτι adv. *φo.* tegen de wil van

αἰ conj. *φo.* = εἰ zie ald. indien; **αἰ γάρ** utinam: dat toch, bij mogelijke en onmog. vervulling, c. opt. en c. inf.

αἰθε = **αἰ γάρ**, *φo.* conj. c. opt. bij vervulbare, ὥφε(ι)λον bij onvervulbare wensen.

αἶκε conj. *φo.* c. subj. = εἰάν ingeval, om te zien of.

(φ)ἄλις adv. in menigte, genoeg, ook c. gen.

αἰψα *φo.* adv. snel.

ἀκέων, ἀκην adv. stil.

ἀλλά (N. Pl. v. ἄλλος: ἄλλα) conj. 1. maar. 2. b. d. Imperat: dan toch. 3. niettemin, toch. 4. zonder voorafgaande tegenstelling: *welnu*, ja, soms ook *maar*.

ἀλλὰ γάρ adv. maar immers, maar toch.

ἀλλὰ δὴ adv. maar, zal men zeggen; maar, niet waar?

ἀλλ' (ἤ) adv. dan, behalve, na ontkenningen.

ἄλλῃ adv. elders langs; op andere wijze, anders; elders heen.

ἄλλο τι ἤ vraagpart. is het anders dan? is het niet zo? niet? Lat. *nonne*.

ἄλλοθεν adv. van elders.

ἄλλοθι, ἄλλοῦ adv. elders.

ἄλλοσε adv. elders heen.

ἄλλοτε adv. op een andere tijd, ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ nu . . . dan.

ἄλλυδης adv. elders heen.

ἄλλως adv. 1. anders.

2. vergeefs, nodeloos, zo maar.

ἄλλως τε καί adv. (anders en ook:) vooral, te meer.

ἄμα adv. 1. te gelijk. 2. ἄ.—καί zowel als ἄ.μεν—ἄ. δέ deels — deels. 3. praep. c. dat.: samen met, na ἐπεσθαι onvertaald. 4. in tijdsbep. tegelijk met.

ἀμην adv. op een of andere wijze

ἀ(ἀ)μύθεν adv. van enig punt af.

ἀμύθεν γέ ποθεν adv. van waar af dan ook, op welke wijze dan ook.

ἄμυδης adv. te gelijk, te zamen.

A

μηδὲν ἄγαν (doe) niets in te hoge mate, te sterk.

ἄγε, ἵππους ζεύξατε: komaan, spant de paarden aan.

ἄγχι παρίστατο: hij kwam, dicht bij staan.

αἰὲν ἀριστεύειν = altijd de eerste zijn.

ἀ(F)έκητι θεῶν tegen de wil van de goden.

αἰ γὰρ δὴ οὕτως εἷη μοcht dat toch zo zijn! αἰ γὰρ (σε) παῖδά τ' ἐμὴν
ἔχεμεν mocht je mijn kind hebben.

αἶθ' οὕτως φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο moge vader Zeus zoveel van je houden.

αἶθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι ναίειν: kon je maar hier blijven wonen.

ἱερεύσεμεν αἴκε θεὸς ἐλέησῃ; offeren om te zien of de godheid medelijden heeft.

Τρωαὶ ἅλῃς Tr. vrouwen in menigte. ἅλῃς λόγων genoeg gepraat.

αἶψα μάλα: zeer snel.

ἄκην ἐγένοντο σιωπῇ: zij werden stil en zwegen.

2. ἀλλὰ μάχεσθε vecht dan toch. 3. ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον
dan koestert hij toch later wrok. 4. ἔλεξεν ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνήσθη-
σομαι hij zeide: welnu, ik zal het eerst melding maken . . .

ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν maar dat gaat immers niet.

ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι maar niet waar? ik zal dan tot balling-
schap veroordeeld worden.

οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον of niets anders letten dan of het beste.

ὁ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ dat mijn aandeel elders heen gaat.

ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; geven wij niet toe?

ἦδη με καὶ ἄλλοτε ὄψε hij heeft mij ook al eens een andere keer weg-
gesmeten.

ἄλλυδις—ἄλλος de een hier — de ander daarheen.

καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι zich ook of andere wijs vermaken.

οὐκ ἄλλως πεπόνηται er is niet vergeefse moeite gedaan. ἢ ἄλλως
ἐνεκα λόγου ἐλέγετο; of werd het zo maar beweerd, om wat te
zeggen?

τό γε ἀληθές εἰπεῖν ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα ten minste de
waarheid zeggen, vooral als men over de waarheid spreekt.

1. ἅμα πάντες. 2. ἅ. πλείους καὶ ἀρείονες zowel talrijker als sterker.
ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον . . . samen met de Atriden.
ἅμ' ἡμέρα m. h. aanbreken v. d. dag.

τῶν ἀμόθεν γε . . . εἰπὲ καὶ ἡμῶν (a. 10).

πλήρωσιν ἐτοιμάζωιν ἁ.γ.π vervulling verschaffen hoe dan ook.

ἄμυδις καλέσασα na bijeengeroepen te hebben.

ἀμφιδόν adv. openlijk.

ἀμφί adv. aan beide, aan alle kanten, i. h. rond.

Praep. I c. gen. 1. rondom. 2. overdr. om.

II c. dat. om, hoofdz. van lichaamsdelen.

III c. accus. om, in de omgeving, van plaats, zaak, getal, persoon; ook de persoon *met* de omgeving; de aanleiding tot daad.

ἀμφίς 1. adv. verdeeld, gescheiden. 2. praep. = ἀμφί.

ἀμῶς γε πῶς adv. hoe dan ook.

ἄν (Hom. meestal *κε(ν)*) conj. *I. c. opt. potent.* zou, en zal wel.

II c. Indic.: irreal. de voorwaarde niet vervuld. 1. impf. voor h. tegenw. 2. aor. voor h. verled. zou, en zou hebben.

III. Met Inf. en part., als de vorige zinnen die constr. aannemen, doordat ze van een ww. afhankelijk worden.

IV c. Ind. zonder bijzin: alleen herhaalde handeling.

V. Na een *hoofdtijd* in de *hoofdzin*: in een bijzin met relat. pron. adv. of conj.: *ὅς ἄν, ὃς ἄν*, alwie, alwaar, *ἕως ἄν* tot dat, *πρὶν ἄν* voordat, *ἐπεὶ ἄν* (Herod.) *ἐάν (εἰ ἄν) ὅταν (ὅτε ἄν) ἐπειδάν (ἐπειδὴ ἄν)* steeds *c. subj.* met *alg.* of *futur.* betekenis. Na een historische tijd i. d. hoofdzin *ἄν* weg, ww. i. d. *optat.*

ἄν conj. = *ἐάν*; verder afkorting uit *ἀνά* of *ἀνέστη*.

ἀνα voor *ἀνάστηθι* = (sta) op!

ἀνά adv. omhoog, maar vooral *praepos. c. gen.* en *dat.* in poëzie: op; bovenaan. in *proza*:

c. acc. 1. langs n. boven (opp. *κατά*).

2. in, over of door een ruimte, cf. op de grond (Syn.: *κατά*).

3. v. tijd: gedurende.

4. bij getallen: bij te gelijk, telkens.

5. naar, volgens.

ἀναντα adv. bergop.

ἀνδιχα adv. in tweeën.

ἀνέκαθεν adv. Ion. en *po.*: v. bovenaf, v. oudsher, oorspronkelijk.

ἀνευ oneig. praep. *c. gen.* zonder.

ἀνευθε(ν) 1. ver van, buiten om.

2. adv.: ver af.

ἀμφὶ πρόσωπα ἀπομόργων *hij wies aan beide kanten zijn gezicht af.*
 ἀμφὶ δὲ κάπετον ἔλασσε *er om heen trok hij een gracht.*

I. 1 en 2. μάχεσθαι ἂ. πύδακος *vechten rondom en om h. bezit v. e. bron.*

II. ἀμφ' ὁμοίων ἔχει σάκος *hij heeft z. schild om de schouders.*

III. ἀμφ' ἅλα. οἱ ἀμφὶ Κῦρον: (Κυρος *en*) *de mannen om hem;* τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον *alles omtrent de oorlog;* ἀμφ' ἀγορὰν *πλήθουσιν om volle markttijd* ἀμφὶ τετταράκοντα ἔτη *om en om de 40 jaar;* κλαίειν ἀμφὶ τινα *om iem. huilen.*

ἀμφις φρονέειν *verschillend denken;* ἂ. ἔχειν *gescheiden houden.*

ἀ.γ.π. ἐκποδὼν ποιήσασθαι *hoe dan ook uit d. weg ruimen.*

I. εἰ τοῦτο λέγοις, ἁμαρτάνοις *αν:* *als ge dit mocht zeggen (zegt), zoudt ge u (zult ge u wel) vergissen;* λέγοι ἂν τις *men zou kunnen zeggen.*

II. εἰ τοῦτο ἔλεγες, ἡμάρτανες ἂν *als ge dat nu zeidet (maar ge zegt het niet) zoudt ge u vergissen.* 2. εἰ... εἶπας, ἡμαρτες ἂν: *als ge dat gezegd had, zoudt ge u vergist hebben.*

III. φημί σε, εἰ τοῦτο λέγοις ἁμαρτάνειν ἂν *ik beweet, dat als ge dat mocht zeggen... potent.* φημί σε, εἰ τοῦτο ἔλεγες (εἶπας) ἁμαρτά νειν (ἁμαρτεῖν) ἂν... *als ge dat zoudt zeggen (gezegd zoudt hebben (maar het gebeurt niet) ge u zoudt vergissen (vergist hebben)).* irreal. δεινός *εἰ λέγειν, καίπερ εἰ τοῦτο λέγοις ἁμαρτάνων ἂν:* *ge zijt een knap sprekter, hoewel ge u zoudt vergissen, als... potent.* ... καίπερ *εἰ τοῦτο ἔλεγες (εἶπας) ἁμαρτάνων (ἁμαρτῶν) ἂν...* *als ge dat zeidet (gezegd hadt) (maar het gebeurt niet) ... irreal.*

IV. ἡμάρτανεν, ἡμαρτεν ἂν *hij vergiste zich wel eens.*

V. δς ἂν (alwie) τοῦτο λέγει ἁμαρτάει
 οὔ ἂν (alwaar hij) „ „ „
 ὅταν (wanneer hij) „ „ „
 ἐάν (indien) „ „ ἁμαρτήσεται *zal hij zich vergissen.*
 δς τοῦτο λέγοι... ὅτε τοῦτο λέγοι—ἡμάρτανεν *al wie... telkens als hij dat zei, vergiste hij zich.*

ἂν δ' Ὀδυσσεύς ὁρ *rees Od.*

ἀλλ' ἄνα: *sta dan toch op.*

ἂνὰ νηὸς ὁρ *het schip;* ἂνὰ σκήπτρῳ *boven a. d. staf.*

1. ἂνὰ πόταμον πλεῖν; *de rivier opvaren (κατά af).*

2. ἂνὰ δῶμα: *in de zaal; ἂ. στόρατον door het kamp.*

3. ἀπᾶσαν τὴν ἡμέραν: *de gehele dag door.*

4. ἂν' ἑκατον ἄνδρας: *hij 100 man tegelijk.*

5. ἂνὰ λόγον: *n. evenredigheid (analogie) ἂνὰ κράτος uit alle macht.*

πολλὰ δ' ἄναντα ἦλθον, *telkens gingen zij bergop.*

ἦ δ' ἄνδιχα (κεφαλῇ) κεάσθη *het hoofd spleet in tweeën.*

ἑόντες ἀνέκαθεν Πύλῳ *oorspronkelijk Pyliers zijnde.*

ἄνευ θεοῦ *zonder god(s) hulp).*

ἄνευθε πατρός *ver van mijn vader; ἂν. ἐμέθεν buiten mij om.*

οὐδέ... ἂν. ἔσαν *en zij waren niet ver af.*

ἄνεω(ω) adv. stil.

ἄντα 1. adv. uiterlijk, rechtuit.

2. *praep. c. gen.*: tegenover, in tegenwoordigheid van. 3 vóór.

ἀντην adv. tegenover, openlijk.

in *εἷκελος ἀντην* en derg. alleen versterking.

ἀντί *praep. c. gen.*: in plaats van, bij wijze van, in ruil voor.

ἀντίον en **ἀντία** adv. = *ἄντα* tegenover.

ἀντιβίην (ον) adv. in tegenweer.

ἀντικρύ(ς) adv. 1. tegenover, recht doorheen.

2. geheel en al, ronduit.

ἄνω adv. 1. omhoog.

2. i. h. binnenland, i. h. Noorden.

3. van tijd, vroeger.

ἄνωθεν adv. 1. v. boven af. 2. uit h. binnenland, 3. v. vroeger.

ἀπάνευθε(ν) = *ἀνευθε(ν)*. *ἀπανταχῇ—οὐ* etc. = *πανταχῇ—οὐ* etc.

ἀπάτεροθε(ν) adv. op. e. afstand; c. gen. ver van, zie *ἄτερο*.

ἀπό *praep. c. gen.*: van bij punt v. uitgang; bij beweging, handeling, bron (middel), afstamming, tijd.

uit en *tegen*, bij verwijdering.

ἀπόπρο(θι) adv. ver weg.

ἄπωθεν adv. van ver af.

ἄρα, ἄρ' en πο.: *ἄρ' ῥα ῥ'* adv. dus, nu dan, namelijk, dikwijls zó zwak, dat het onvertaald moet blijven.

van iets wat niet verwacht was: dus.

in vragen: toch.

ἄρα vraagpart. (Lat.: -ne), zonder uitdrukking van het verwachte antwoord.

ἄρ' οὐ verwacht bevestigend antwoord: niet? (L. nonne).

ἄρα μή verwacht ontkennend antwoord: toch niet? (L. num).

(*τήν*) **ἀρχήν** oorspronkelijk; *ἀρχήν οὐ* i. h. geheel niet.

ἀτόρ conj. en, maar, toch, ofschoon.

ἄτε adv. 1. evenals, zoals. 2. bij appos., partic. en abl. absol. *daar*, *aangezien*.

τίπτ' ἄν. ἐγένεσθε: waarom zijt gij stil geworden?

1. θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφ' ἔχει leek in uiterlijk op de goden; ἅντα τιτύσκεσθαι recht vooruit mikken.

2. ἅντα σέθεν. 3. ἅντα παρειάων νόον de wangen.

ἄντην εἰσιδεῖν. ἄντην ἀγαπάξμεν openlyk liefhebben.

ἀντὶ ἐκέταο bij wijze v. smekeling. ἀντὶ κασιγνήταο zo goed als e. broeder. ἀπολλῶν πόνων in ruil voor veel moeite; ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ oog om oog.

ἀντιβίην μάχεσασθαι

ἀ. μαχέσασθαι. ἀ δὲ δι ὤμων recht d. d. schouder heen.

ἀ. ἀπαράσσειν geheel afhouwen. ἀ. ἀποφάναι ronduit weigeren.

οἱ ἄνω θεοὶ de goden omhoog. οἱ ἄνω de levenden.

ὁ ἄνω βασιλεύς. τὰ ἄνω χωρία de streken i. h. Noorden.

οἱ ἄνω τοῦ γένους de vroegeren, de voorvaderen.

ἄνωθεν στρατιᾷ εἰσβεβληκότες die v. uit h. binnenland met een leger een inval hadden gedaan. οἱ ἄνωθεν de voorouders.

ἀπάτερθεν ὁμίλου ver van de menigte.

ἀπο . . . ὑμίνης πέμπειν van de strijd (weg)zenden. ἀφ' ἵππων μάχεσθαι van af een (te) paard strijden. ζῆν ἀπὸ τινος ergens van leven; οἱ ἀπὸ τινος iemands afstammelingen; ἀπὸ τούτου van dat ogenblik af, ἀφ' οὗ sedert; ἀπὸ θυμοῦ uit het hart, ἀπὸ δόξης tegen verwachting.

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν = een eindje van de schepen weg.

ὥς φάτο· βῆ δ' ἄρ' "Ονειρος . . . en natuurlijk ging de Droomgod; ὧς ἄρα φωνήσας na dan zo gesproken te hebben; κλήρος, δν ἄρ' ἤθελον αὐτοί, het lot dat ze namelijk zelf wilden. σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα: jij was dus niet zo (als ik dacht).

τίς ἄρα ῥύσεται; wie zal ons toch helpen?

ἄρ' οὖν μοι κρατίστόν ἐστι μαθητῇ σὺ γενέσθαι is het voor mij dus het best uw leerling te worden?

ἄρ' οὖν οὐ παντὶ δῆλον; is het nu niet ieder duidelijk?

ἄρ' οὖν μὴ ἡμῖν ἐναντιώσεται; hij zal ons toch niet bestrijden?

τοῦ ἡλίου τ. ἀ. ἔκγονον oorspronkelijk een kind v. d. zon. οὐκ ἐνδέχομαι ἀρχήν ik neem het helemaal niet aan.

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον in den wilde en niet n. behoren; δς τὸ πρῖν . . . ἀτὰρ τότε: die vroeger . . . maar toen . . . "Ἐκτορ, ἀτὰρ που ἔφης σῶς ἔσσεσθαι Hektor, je had toch, niet waar, gedacht veilig te zullen zijn? ἀταρ, γελοῖον μὲν δοκεῖ, ὁμῶς δὲ οἶστρον, ik vind het wel belachelijk, maar toch . . .

1. κτείνειν ἄτε πολεμίους doden als vijanden. 2. ἄτε Λέσβιος ὢν daar hij immers Lesbier was; ἄτε τῶν ὁδῶν φυλασσόμενων: daar de wegen bewaakt werden.

ἄτερ praep. c. gen. afgezonderd van: buiten, zonder.

ἄτερθε = het voorafg.

ἀτέχνως adv. kunsteloos, zonder methode.

ἀτεχνῶς adv. (let op h. accentverschil) geheel en al, letterlijk.

ἀτρέμας adv. vast, rustig, onbewegelijk stil.

αὖ adv. 1. weder(om), weêr (in ontevreden stemming, als bij ons).

2. daarentegen, omgekeerd.

3. op zijn beurt (mijn beurt, etc.)

αὖθι adv. 1. ter plaatse, hier, daar. 2. terstond.

αὖθις (volgens sommigen **αὐτίς**) 1. wederom, terug. 2. later.

αὔριον adv. morgen.

αὐτάρ conj. = **ἀτάρ**, maar iets sterker: daarentegen.

αὖτε = **αὖ**, adv. voor klinkers **αὖτ'**, voor sp. asp. **αὖθ'**, 1. *wederom*, eveneens. 2. daarentegen, weêr, v. zijn kant.

αὐτίκα adv. terstond, al, dadelijk.

αὖτις adv. Ion. = **αὖθις**.

αὐτόθεν 1. van de plaats zelf, juist daar vandaan.

2. dadelijk.

3. zonder omwegen.

αὐτόθι, **αὐτοῦ** adv. ter plaatse, hier daar.

αὖτως, **αὐτως** adv. 1. evenzo, onveranderd. 2. zo maar, zonder meer.

3. vergeefs.

ἄφαρ adv. 1. terstond. 2. daarna. 3. onophoudelijk. 4. ongetwijfeld.

ἄφνω adv. plotseling.

ἄχρι(ς) adv. 1. geheel en al. 2. c. gen. tot aan.

ἄψ adv. terug, wederom; **ἄπορρον** hetzelfde.

B

βάδην adv. stapvoets, gewone pas.: **θαῖπτον ἢ β.** versnelde pas; **δρομῶ** looppas.

ἄτερο ἄλλων afgezonderd v. d. anderen ἄτερο λαῶν zonder de manschappen: ἄτης ἄτερο zonder waan.

ἀτέχνως φίλους θηρᾶν zonder methode n. vrienden jagen.

ἀτεχνῶς ὄρφανοὶ διάξειν τὸν βίον letterlijk als wezen het leven te zullen doorbrengen.

ὀφθαλμοὶ δ' ἀτρεμάς ἕστασαν. de ogen stonden onbewegelijk. ἄ. ἦσο zit stil.

1. αὐτὴ αὖ ἄλλη πρόφασις dit weer een ander voorwendsel. τίς δὴ αὖ θεῶν συμφράσσατο βουλάς; wie v. d. goden heeft nu weer plannen met je beraamd.

2. οὐδ' τις αὖ μεθιέντας ἴδοι wie hij daarentegen slap zag.

3. Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος ἄντιον ἤδα οἶ' αὖτ' εἰς ἀντιφάσματ' ἔειπεν haar Telemachos.

1. αὖθι μένων ter plaatse blijvend. 2. τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε zijn levenskracht werd terstond ontbonden.

1. δεύτερον αὖθις weer v. d. tweede maal, αὖθις ἐλεύσεται hij zal terugkeren. 2. μήδ' αὖθις γενήσεσθαι dat het niet later gebeuren zal.

1. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν. De Tr. eveneens aan d. andere kant.

ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι οἷσιν αὖτ' οἷον κίη. (vader) niet opnieuw kijft.

2. ὁ γὰρ αὖτε ἀμείνων ἦν ὡς αὖτε ἦν. Tὸν δ' αὖτε προσέειπεν hem antwoordde v. zijn kant.

αὐτίκα γάρ· ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν want al dadelijk: door wien van de goden regeert Zeus?

1. αὐτόθεν ἐκ Σαλαμῖνος juist daar v. Salamis.

2. αὐτόθεν τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἔργων ἐπιτίθεσθαι: dadelijk zulke dingen aan te pakken.

3. καὶ μοι λέγετε αὐτόθεν zegt mij zonder omwegen.

κείσεται αὐτῶς gij zult er evenzo liggen (als nu). κτενέει δέ με αὐτῶς ὥς τε γυναῖκα . . . zo maar, als een vrouw. ἀλλὰ καὶ αὐτῶς ἄντιον εἶμ' αὐτῶν, maar ik zal hem zo zonder meer tegemoet gaan. πῇλ' αὐτῶς κόλον δόρυ . . . zwaaide te vergeefs z. stompe lans.

3. ἄφαρ τάμην δρόμος οὐκ ὁφειδὲν strekte zich de wedloop uit.

4. ἄφαρ δέ τε χεῖρας ἀμυνόμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν ongetwijfeld hebben ook wij armen ter verdediging.

ἄ. ἀπαλοιᾶν geheel verpletteren. ἄ. τῆς τελευτῆς tot aan het einde.

ἄψ ἐκλίνῃ dook terug; ἄψ ἀρῆσαι weer goed maken.

Γ

γάρ conj. 1. *want*, namelijk, immers, de reden v. h. voorafgaande; vooral bij Herod. ook v. h. volgende: daar, aangezien.

2. in vraagzinnen, met ongeduld: *toch, toch wel?*

γε encl. conj. 1. vooral, *altans, ten minste*. 2. wel (is waar). 3. ja zeker (vooral bij de tragici). *γε* is soms zo zwak dat het niet vertaald kan worden.

γ' οὖν, γοῦν conj. *altans*: versterkt *γε*.

γνύξ adv. met gebogen knieën, in de knieën.

Δ

δαί adv. nu toch; in verbaasde en geërgerde vragen.

δέ conj. altijd op de 2de plaats. 1. meestal = *en* of *maar*; zeer dikwijls na *μέν* in een eerste zinsdeel, dat onvertaald blijft of = *wel is waar*.

in de apodosis bij Homerus: *want*.

δέ γε conj. integendeel.

δ' οὖν adv. in elk geval.

δεῦρο adv. hierheen.

δή (= ἤδη) (ongeduld) adv. 1. reeds, al, dan nu, toch.

2. in bevel en verzoek: *toch*.

3. in wens: *toch*.

4. in e. vraag: *toch*.

5. immers.

6. natuurlijk.

7. **εἰ δή** conj. wanneer, of werkelijk.

δ(ε)ηθά, δ(ε)ήν, δ(ε)ηρόν πο. adv. lang, lange tijd.

δηθεν adv. namelijk, wel te verstaan, meestal ironisch.

δήποτε adv. Herod. = *δήποτε*.

δηλαδή adv. natuurlijk, moet men weten, vaak ironisch.

δηλον στι, δηλονότι adv. natuurlijk, blijkbaar.

δήποτε adv. dan toch, dan ook.

δήπου en **δή που** adv. zeker wel, met de ontkenning: toch zeker niet.

δήπουθεν adv. = *δήπου*.

δήτα adv. = *δή*, maar met iets meer nadruk: toch wel.

διά adv. 1. afzonderlijk, uiteen 2. doorheen.

Γ

1. ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο) . . . hij had er nl. 2; ἀλλ', αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιεῖν . . . maar, daar hij hun handelwijze belachelijk vond . . .
 2. τίς γάρ σε ἄγγελον ἤκεν; wie heeft u toch als bode gezonden?
 1. ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχει, maar nu vooral steekt gij in narigheden; ὥς γ' ἐμοὶ ἔδοξε zoals mij altans voorkwam. 2. οὐκ ἰατρός γε ὢν schoon ik wel geen dokter ben. 3. ἦ καὶ ξυνίης ἃ φής; τούτην γ' ἰδὼν begrijp je wel wat je zegt? Ja zeker, dat ik haar gezien heb.
- κατὰ γοῦν τὴν ἐμὴν δόξαν: naar mijn mening ten minste.
γνὺξ δ' ἔριπ': hij viel in de knieën.

Δ

τί δαί wat nu toch.

ὀλέκοντο δὲ λαοὶ ἐν de mannen stierven. μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δ' οὐκ ἔφη ἰέναι ἐν hij verzocht hem te ontbieden, maar zelf zeide hij niet te zullen komen. ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος πάρων ἐτόγγαρε . . . Κῦρον δὲ de oudste was juist aanwezig . . . maar Kyros . . . ὁ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρ. . . hij wilde wel is waar niet gaan, maar buiten de soldaten om . . .
Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ want Zeus' plan werd vervuld.

αἰρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς maar in elk geval zal ik jullie kiezen.
οὐ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον δεῦρο ik ben niet om de Trojanen hierheen gekomen.

1. καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε ἐν hij heeft al veel kwaad gedaan.
2. κέκλυτε δὴ νῦν hoort nu toch. ἀγέ δὴ ἴθι δὴ.
3. αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη: dat het toch zo moge zijn.
4. πῇ δὴ τοι φρένες οἶχοντ' waar is toch je verstand gebleven?
5. μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν . . . het woord dat nu immers vervuld is.
6. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς οὐ βούλεσθε . . . ἀναγκὴ δὴ μοι . . . maar daar jullie niet wilt . . . moet ik natuurlijk wel . . .
7. εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ εἰς of je werkelijk een zoon v. hem bent.
οὐ δὲ δὴν ἔεν ἐν hij leefde ook niet lang
ὥς κατασκόπους δῆθεν ἔοντας wel te verstaan als spionnen.

προφάσιος δὲ τῆςδε δηλαδὴ (εἰνεκεν) natuurlijk om dit voorwendsel.
δῆλον ὅτι ἐπεκδιδάξεις jij zult me natuurlijk nader inlichten.
τί δήποτε; waarom dan toch? ὅστις δήποτε wie dan ook.
σοφωτάτῳ ἐνέτυχον δήπου τῶν γε νῦν ik heb zeker wel den wijste, altans van de mensen van nu, ontmoet.

οἴκτρον δῆτα: dat is natuurlijk beklagenswaardig. ἀπόλοιο δῆτ', ὃ πόλεμε
loof dan toch naar de bliksem, oorlog.
διὰ δ' ἔτρεσαν στοὺν νιτέεν; διὰ δ' ἔπτато vloog er doorheen.

- praeß.* I c. *gen.* 1. door — heen (er uit).
 2. door, v. plaats en tijd. 3. in e. zekere toestand.
 4. na.
 5. door middel van.

II c. acc. 1. door, v. plaats *po.* 2. van tijd: in, gedurende. 3. door middel, toedoen van. 4. om, ter wille van.

δίινδιχα po. adv. in tweeën, naar twee kanten.

διά πρό adv. *po.* door en door; door heen.

διαρρήδην adv. uitdrukkelijk, duidelijk.

διέκ-έξ adv. *po.* door naar buiten.

διό = *δι' ὅ* waarom, en daarom.

διότι = *δι' ὅτι* waarom, in afh. vragen.

= *διὰ τοῦτο ὅτι* daarom dat, omdat, *dat.*

δίχα adv. 1. in tweeën. 2. c. *gen.* afgescheiden, verwijderd van.

διχῆ, διχθα adv. = *δίχα*.

E

ἐα interj., uitroep v. verbazing: hé!

ἐάν (= *εἰ* + *ἄν*) ook in de vormen *ἄν* en *ἦν* steeds met de *subj.* 1. indien, voor het geval dat.

2. (om te zien) of.

3. in afh. vragen: of.

4. bij lateren, bv. i. h. N. T. = *ἄν*.

ἐγγυθεν adv. 1. van nabij; nabij. 2. v. tijd: aanstaande.

ἐγγυς adv. 1. nabij; in de buurt; c. *gen.* dichtbij. 2. v. tijd: aanstaande, 3. v. getallen: bijna. 4. van gelijkenis: nabij.

εἰ 1. conj. v. wens: och of, och dat.
 2. „ v. aansporing: welaan.
 3. „ v. voorwaarde c. *ind.*: als, indien, (realis.)

4. conj.: *als*; c. *opt.* als potent, in de hoofdzin *ἄν*, zie aldaar.

5. na hist. tijd i. d. hoofdz. *zonder ἄν*, met *opt.*: *telkens als*.

6. conj. *als* c. *Ind. Imperf.* en *aor.* als *irrealis*, zie verder bij *ἄν*.

7. in afh. vraag: of, om te zien of, met de 3 wijzen.

8. of, na ww. v. verwondering: benieuwd zijn.

- I. 1. διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε *ging door het schild heen*.
 2. διὰ πυρὸς ἵεναι διὰ πάσης τῆς νυκτός, 3. δι' ὁργῆς ἔχειν *boos zijn*,
 4. διὰ χρόνου *na een tijd*; διὰ τρίτου ἔτους *om de drie jaar*, 5. δι' ἐρμηνέως *door middel v. e. tolk*. δι' ἑαυτοῦ *door m. v. of op zich zelf*.
- II. 1. διὰ τ' ἄγχεα etc. *door kloven*. 2. διὰ νύκτα *gedurende de nacht*. 3. διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην *door toedoen v. d. goden ben ik gered*. 4. διὰ τὸν πόλεμον *ter wille v. d. oorlog*. διὰ τί *waarom?* δι' ἡμᾶς *om onzentwil*.
- δ. μερμήριξε *hij overlegde naar twee kanten*. σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε *hij heeft u een v. beiden gegeven*.
- ὀφθαλμοῖο διαπρὸ ἦλθεν *kwam helemaal door h. oog heen*.
 διαρῶ. εἴρηται *er is uitdrukkelijk gezegd*.

διὸ ἐξήλασέ μιν, *en daarom verdreef hij hem*.

διότι οὔτε ἀνέκλινσας, *waarom ge niet luid gejammerd hebt*. διότι ἐκ τῶν βαρβάρων ἦκει ἐνδοίκω... *dat ze van de barbaren komen bevind ik...*

1. δίχα δέδασται *in tweeën verdeeld*, 2. δίχα ἦρδανε βουλή *een verschillend plan*. ἀνθρώπων δίχα *afgezonderd v. d. mensen*.

E

ἔα, τί χρῆμα; *hé, wat is dat?*

1. ἔὰν δὲ μὴ διδῶ *en voor het geval dat hij ze niet geeft...*

2. πειράσομαι ἔὰν δυνῶμαι *ik zal proberen of ik kan*.
 3. σπόπει δὴ ἔὰν συνδῶκη *zie nu wel of je het eens bent*.
 4. ὅς ἔὰν οὖν... *al wie dus...*

ἔγγ. ἐλθὼν *nabij (eigenl. van nabij) komende*. ἔγγ. εἰσὶν *zij wonen in de buurt*.

ἔγγυς ὄντες, ἔγγυς ὁδοῖο 2. ὁ μὲν ἀγὼν ἔγγυς *de strijd is aanstaande*; ἔγγυς μυρίων *bijna 10000*. 4. ἔγγυς φαίνονται τυφλῶν *ze komen blinden nabij*.

1. εἴ μοι γένοιτο πάροθενος *och dat ik een meisje had!*
 2. εἰ δ' ἄγε welaan, *komaan*.
 3. εἰ ἔλκε τὰς σπονδὰς, ἔχει τὴν δίκην *als hij het verdrag verbroken heeft, dan heeft hij nu zijn verdiende loon*.
 4. εἰ τοῦτο λέγοις, ἁμαρτάνοις ἄν *als je dat zou zeggen (zeide), zou je je kunnen vergissen*.
 5. εἰ λέγοιεν, ἡμάρτανον (telkens) *als ze dat zeiden, vergisten zij zich*.
 6. εἰ ἔλεγεν (εἶπεν), ἡμάρτανεν (ἡμαρτεν) ἄν *als hij dat zeide, (gezegd had) zou hij zich vergissen (vergist hebben) (maar hij zei het niet, en had het niet gezegd)*.
 7. οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστίν *ik weet niet of het een god is*, ἐκάλεσα ἐκείνους, εἰ βοῦλοιντο συμμαχίαν ποιήσασθαι... *om te zien of ze een bondgenootschap wilden sluiten*.
 8. θαναμάζω δὲ, εἴ ἐστίν ἀληθέα *ik ben benieuwd of het waar is*.

εἰ γάρ och dat, met opt. in vervulb., ind. in onvervulb. wensen.

εἰ δὲ μή conj. maar zo niet . . .

εἰ καὶ concess. conj. indien ook al.

εἰ μή condit. conj., indien niet, behalve.

εἰ μὲν δὴ condit. conj., als dan werkelijk.

εἴτα komaan, vooruit.

εἴτε adv. als afsluiting: best, het zij zo.

εἴθαρ adv. *po.* terstond.

εἴν(ι) = *ἐν. po.*

εἴθε = *εἰ γάρ*, zie aldaar; och dat!

εἰκῇ, εἰκῆ adv. op goed geluk, zó maar.

εἰκότως adv. begrijpelijkerwijs, natuurlijkerwijs.

εἵνεκα(κεν) = *ἔνεκα*.

εἴως conj. zolang als, totdat, zie: *ἔως*.

εἵπερ conj. indien werkelijk tenminste, daar immers (L. *siquidem*).

εἵπερ τις ἄλλος zo iemand.

εἰς, ἐς (Ion. en oud-Att.) adv. (zeldz.) n. binnen, in, naar.

praep. c. acc. 1. naar, in (beweging), voor.

2. overdr. in, tot.

3. tegen en jegens.

4. v. tijd: tot.

5. bij getallen: ongeveer, tegen.

6. van doel: tot, voor.

7. wat betreft, in.

εἰσόκε(ν) conj. = *ἔως ἄν c. subj.* 1. totdat. 2. zo lang als.

εἴσω, ἔσω adv. 1. naar binnen; vaak c. gen.

2. binnen, ook c. gen.

εἴτα adv. 1. daarna, vervolgens. 2. in vragen: en dan nog?

εἵτε . . . εἵτε conj., 1. hetzij . . . hetzij. 2. of — of.

εἴως po. = *ἔως*, zo lang als, totdat.

ἐκ, voor voc. *ἐξ* adv. uit.

Praep. c. gen. 1. uit. 2. aan (e. kant.) ook bij ww. v. hangen en knopen.

3. van overgang en oorsprong: van, uit, ten gevolge van.

4. bij passiva = *ἐπό*, door.

5. in overeenstemming met.

εἰ γὰρ γένοιτο *kon dat eens gebeuren!* εἰ γὰρ με εἶχες *had je me maar!*
 πεῖσαι μάλιστα . . . εἰ δὲ μή . . . *bij voorkeur overreden, maar zo niet . . .*

ἀλλ' εἶα δὴ σκεψώμεθα, *maar komaan, laat eens kijken.*
 εἶεν, σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων *welnu, jij bent hiervan op de hoogte.*

εἶθ' ὥς ἡβίοιμι *och was ik maar zo jong (als vroeger).* εἶθε σοι τότε συν-
 γενόμην *och, was ik toen bij je geweest.*
 εἰκὴ κράτιστον ζῆν: *het best is op goed geluk te leven.*
 οὐδὲ αὐτὸς συνίημι· εἰκότως γε *ik begrijp het zelf ook niet; neen natuur-*
lijk niet.

εἵπερ γε Δαρεῖον καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς = *indien hij ten minste*
werkelijk (of: daar hij immers) een zoon is v. D. en P. Λατὸν ἦν,
εἰ. τ. ἀ. πιστὸς ἀνὴρ. zo iemand, dan was hij een trouwe die-
naar v. L.

ἐς δ' ἑκατόμβην ἔβησε *de hekatombe bracht hij er in.*

1. εἰς τοὺς βαρβάρους *(naar).* εἰς τὴν οἰκίαν *het huis in.* εἰς Ἀἶδου *(οἰκίαν)* εἰς ἔμαντοῦ *miijn huis in.* εἰς τὸν δῆμον *παρελθεῖν*
voor het volk optreden.
2. εἰς ὕπνον πεσεῖν. *ἐς τόδε τόλμης tot zo'n graad v. brutaliteit.*
3. εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατεύειν *tegen A. optrekken.* εὐσεβεῖν *εἰς*
τινα πιεῖται jegens iem. koesteren.
4. εἰς γῆρας *tot op hoge leeftijd.*
5. εἰς τοὺς ἑκατον *tegen de honderd.*
6. εἰς κέρδος *voor winst; ἐς δύναμιν naar vermogen.*
7. εὐδοκίμωτάτος *εἰς σοφίαν beroemd in wijsheid.*

1. εἰσόκεν ἐλθῆς *totdat je komt.* εἰσόκεν ἀντιμὴ μένη *zolang de adem*
blijft.

1. ὁ δ' εἶσω δώματος ἤμει. 2. ἦν εἶσω τῶν ὀρῶν *binnen de bergen.*

1. πρῶτον . . . εἶτα: *eerst, vervolgens,* 2. εἶτα τί τοῦτο; *wat zou dat nog?*

1. εἶτε οὖν δικαίως, εἶτε μή *hetzij dan terecht, hetzij niet.* 2. εἶτε ὀρθῶς
λογίζομαι, εἶτε καὶ μή of ik juist redeneer of wel niet.

ἐξ ἀπλῆς γαίης *uit e. vreemd land.* 2. ἐκ δεξιᾶς *aan de rechterkant.*
ἀνάπτεισθαι ἐκ τ. aan iets vastknopen. ἐκ πασσαλόφι *κατεκορέμασεν*
hij hing op aan een knop.

3. ἐλευθερος *ἐκ δούλου γεγ. van slaaf vrij geworden.* ἐκ θυμοῦ *van*
harte. τιμὴ ἐκ Διὸς koningschap van de kant v. Zeus.

4. ἐκ (door) βασιλέως δεδομένος. *ἐκ βίας = βίη.*

5. αἱ ἐκ τῶν νόμων ζημίαι *de straffen volgens de wet.*

6. v. tijd: na.

(*ῥ*)*ἐκαθεν* adv. van ver, veraf.

(*ῥ*)*ἐκας* adv. ver af; c. gen. ver van. comp. en sup.: *ἐκαστέρω* en — *τάτω*.

(*ῥ*)*ἐκάστοθι* adv.: aan elke kant.

(*ῥ*)*ἐκάστοτε* adv. telkens, steeds.

(*ῥ*)*ἐκάτερθε(ν)* adv. *ῥο.*, van of aan beide kanten.

(*ῥ*)*ἐκαυι* = *ἐκητι* adv. c. gen. volgens de wil van, om.

ἐκεῖ(θι) adv. daar, ginds; soms: daarheen.

ἐκεῖθεν adv. vandaar.

ἐκείνη adv. daarlangs, daar, op die manier.

ἐκεῖσε adv. daarheen, gindsheen.

(*ῥ*)*ἐκητι ῥο.*, adv. c. gen. volgens d. wil van, om.

ἐκποδών adv. uit de voeten, weg.

ἐκτοθεν ῥο., adv. v. buiten af.

ἐκτοθι ῥο. adv. buiten.

ἐκτός adv. (niet te verwarren met *ἐκτος*, zesde). 1. buiten, behalve.

2. v. tijd; voorbij, verder dan.

ἐκτοσθε(ν) adv. = *ἐκτός*.

ἐλληνιστί adv. op zijn Grieks, i. h. Grieks.

ἐμβραχυν adv. i. h. kort, in één woord.

ἐμπεης adv. 1. gelijkelijk. 2. toch, niettemin.

ἐναντα ῥο. adv. voor ogen, tegenover, ook met gen.

ἐνδοθε(ν) adv. v. binnen uit, binnen.

ἐνδοθι ῥο. adv. binnen.

ἐνδον adv. binnen, in huis.

ἐ(εῖ)νεκα en *ἐ(εῖ)νεκεν* praep. c. gen.: om, ter wille v., wat betreft.

ἐνερθε(ν) adv. beneden, onder.

ἐνθα 1. adv. demonstr.: daar, hier, daarheen, *ἐ. καὶ ἐ.* heen en weer.

2. relat. waar, waarheen.

3. v. tijd: bij die gelegenheid, toen.

ἐνθάδε adv. demonstr. 1. hier, daar. 2. hierheen, daarheen.

ἐνθαπερ adv. rel. precies waar, of waarheen.

ἐνθαῦτα adv. Ion. = *ἐνταῦθα*.

ἐνθεν adv. demonstr. 1. van hier, vandaar *ἐνθεν καὶ ἐνθεν* v. beide kanten. 2. v. tijd: daarna; 3. relat., vanwaar.

ἐνθενδε adv. dem. 1. van hier uit, van daar uit. 2. v. tijd: van nu af, hierna.

ἐνθεῦτεν Ion. adv. = *ἐντεῦθεν*.

6. ἐκ τούτου *daarna*. ἐξ οὗ *sedert*.

ἕκας Ἄργεος *ver van Argos*.

κέρδους ἕκατι οἱ *winst*. οἱ ἐκεῖ: *die daarginds*, nl. *in de onderwereld*,
 ἡμεῖς ἐκεῖ πλώομεν: *wij varen daarheen*.

Διός τε ἕκητι *volgens de genade v. Z.*

ἐκπ. χωρεῖσθαι *uit d. weg gaan*; ἐ. ποιεῖσθαι: *uit d. weg ruimen*.
 als tegenstelling ἐμποδῶν (*onlogisch gevormd*) *in de weg*.

1. ἐκτὸς αἰτίας = *buiten schuld*; ἐκτὸς ὀλίγων *behalve enkelen* 2. ἐκτὸς
 πέντε ἡμερῶν *voorbij de vijf dagen*.

1. ἔμπηξ ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανόν *gelijkelijk naar de aarde en n. d.*
hemel, 2. νῦν δὲ χορὴ τέτλαμεν ἔμπηξ: *je moet het nu toch maar*
dulden.

μάχεσθαι ἔ. κόρης οἱ *het meisje vechten*; meestal *achter z. casus τοῦ*
ἔνεκα; waarom? εἰ. τε χορημάτων ἄρξεις ἀπάσης Ἑλλάδος: *wat*
het geld betreft; voor zover v. h. geld afhangt....

οἱ ἔνερθε θεοὶ *de onderaardse goden*.

1. ὧς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε *zo is hij daar omgekomen*.

3. ἔνθα δὴ μέρος τι ἦν θεάσασθαι: *toen kon men dan een staaltje zien*.

3. ἐν κλισμῷ, ἔνθεν ἀνέστη *in de stoel vanwaar hij was opgestaan*.

ἐνί *φo.* = *ἐν*, *ἐνί* = *ἔνεστι* in zijn, mogelijk zijn.

ἐνίοτε adv. = *ἔστιν ὅτε* somtijds.

ἐνταῦθα adv. dem.: 1. hier, daar, 2. hierheen, daarheen, 3. v. tijd: toen (adv.), op dit punt.

ἐνταυθοῖ adv. hierheen, daarheen.

ἐντεῦθεν adv. dem. 1. vandaar, vanhier, 2. v. tijd: van nu af.

ἐντος adv. van binnen, binnen, ook met gen.

ἐντοθεν *φo.* en *ἐντοσθε(ν)* adv. = het voorafgaande.

ἐξαίφνης en **ἐξαπλῆγς** adv. plotseling, onverwachts.

ἐξαὔτως adv. opnieuw.

ἐξείης en **ἐξῆς** adv. op een rij, op de rij: ook c. gen.: volgend op.

ἐξόπι(σ)θε(ν) adv. van achteren: c. gen. achter.

ἐξοπίσω adv. = het voorafgaande, en v. tijd: voor later, in de toekomst.

ἔξοχα adv. *φo.* biezonder, buitengewoon.

ἔξω adv. 1. buiten, ook met d. gen.: behalve.

2. v. tijd: voorbij.

ἔξωθεν adv. van buiten af; buiten, onbekend met.

ἐπάν, **ἐπήν**, **ἐπεάν** (Her.) conj., na hoofdtijd c. subj., na histor. tijd c. optat.: *zodra*.

ἐπεὶ I conj. v. tijd, 1. nadat, toen, sedert.

2. na een hoofdtijd met *κε*, of *ἄν* en subj., wanneer, als; met *πρῶτα* en *τάχιστα* *zodra*.

3. na een histor. tijd c. opt.: (telkens) als, wanneer.

II. conj. v. reden: daar, aangezien, omdat.

want, zelfstandig, buiten het zinsverband, bv. vóór een imperativus of een vraag.

Voor de betekenis: ofschoon, hoewel, zie addenda.

ἐπειδὴν = *ἐπειδή* + *ἄν* conj., na een hoofdtijd c. subj.

ἐπειδή en **ἐπεὶ δή** I. conj. v. tijd = *ἐπεὶ* toen, nadat, sedert, met Ind. met de opt. om herhaling uit te drukken; en bij Hom. met subj.

2. conj. v. reden: daar, aangezien, omdat.

ἐπειδήπερ conj. versterkt *ἐπειδή*, daar nu immers.

ἐπειή conj. *φo.* daar toch.

ἐπειτα adv. daarna, dan, vervolgens (dus *niet* subordinerend als *ἐπεὶ*)

dus

ὥς ἐνι ἥδιστα γίγνεται *het gaat zo prettig mogelijk.*

3. ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας: *op dat punt v. d. mensenleeftijd.*

τείχεος ἔντος *binnen de muur.*

πῦρ ὄρμενον ἐξαίφνης = *een plotseling opgelaaide vuur.*

φῶκαι ἔξης ἐνδύζοντο *de robben legden zich op e. rij.*
τὰ τούτων ἔξης: *wat daarop volgt.*

εἰς τὸ ἐξόπισθεν = *terug.*

σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις *voor u is later nog wraak mogelijk.*

ἔξοχ' ἄριστοι *verreweg de besten.* ἔξοχα πάντων *boven allen.*

1. ἡ ἔξω στηλέων θάλασσα *de zee buiten de zuilen van Heracles.*
οὐδένι ἀνδρὶ συνέμιξα ἔξω σεῦ... *behalve met u.*

2. ἔξω μέσων νυκτῶν *middernacht voorbij.*

συμπορεῖς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἶην: *dan zou ik buiten de ramp staan.*

ἐπὴν δαΐδας παραθοῖτο, νύκτας ἀλλύεσκεν *'s nachts rafelde ze het uit zodra ze er fakkels bij geplaatst had: ἐπεὶ ἀποδείρωσι τὸν βοῦν zodra ze het rund gevild hebben.*

I. 1. ἐπεὶ Τροίης πολίεθρον ἔπερσεν *toen hij de stad Tr. had ingenomen.*
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστι σιγῆτος: *sedert het leger weg is.*

2. ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὅσπερ θυμός *zodra het leven het blanke gebeente heeft verlaten.*

3. ἐπεὶ τις διώκοι, προδραμόντες ἕστασαν *als men ze vervolgde, liepen ze vooruit, en stonden (dan) stil.*

II. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι... *maar daar jullie niet mee wilt optrekken.*

ἐπεὶ, φέρε' εἰπέ *want, vertel me nu eens.* ἐπεὶ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
want, wanneer ben jij nu een betrouwbaar wichelaar (gebleken)?

ἐπειδὴν διατρέξωμαι, ἤξω *als ik klaar ben zal ik terugkomen.*

1. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ *maar wanneer hem zijn leven verlaten heeft.* ἐπειδὴ τι ἐμφάγοιεν *telkens als ze iets gegeten hadden.* 2. ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας: *daar je me daaraan herinnerd hebt.*

πρῶτον μὲν — ἔπειτα δέ. *ὅταν τις ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ, als iemand, nadat hij betrapt is, dit daarna nog wil ophemelen.*
ἐπεὶ ἄρα δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἵεναι *μενεαίνεις daar je dan dus naar de stad verlangt te gaan.*

ἐπείτε conj. bij Herod. = *ἐπεὶ* toen, sedert, daar.

ἔπειτεν adv. bij Herod. = *ἔπειτα*, daarna, dan, vervolgens.

ἐπεξῆς Herod. = *ἐφεξῆς*.

ἐπήν zie *ἐπὶ*.

ἐπὶ adv. (zeldzaam) daarbij.

Praep. I. c. gen. 1. bovenop, bij.

2. in tegenwoordigheid, ten overstaan van.

3. op, bij vb. van beweging; in de richting van.

4. met betrekking tot, (genoemd worden) naar.

5. naar aanleiding van, bij.

6. aan het hoofd van, over.

7. van tijd: gedurende, tijdens.

8. bij getallen: in.

II. c. Dativo. 1. v. rust: op, bij, ook v. beweging.

2. met vijand. bedoeling.

3. bij, bovenop.

4. van aanleiding en oorzaak, met het oog op, om, ter ere van.

5. van tijd; bij, na.

6. aan het hoofd van (evenals met d. gen.).

7. *ἐπὶ τινι εἶναι* in iemands macht zijn.

8. van voorwaarde.

III. c. Acc. bij vb. van beweging. 1. op. 2. naar, met vijandige bedoelingen: op af.

3. bij verspreiding over ruimte en tijd: over.

4. van doel.

ἐπι, behalve in *anastrophe* (plaatsing achter het subst.) = *ἔπειτιν* is bij, staat te wachten.

ἐπίπαν adv. vaak *ὥς ἐ.*: i. h. alg., gewoonlijk.

ἐπιπολῆς adv. a. d. oppervlakte, bovenop.

ἐπίπροσθε(ν) adv. naar voren, vooraan, ook c. gen.: i. d. weg.

ἐπιτηδές adv. 1. voldoende. 2. zorgvuldig. 3. met opzet.

ἔστε conj. 1. c. ind.: totdat.

2. met betr. op de toekomst met *ἄν* c. subj.: totdat, zolang als.

πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες *en daarbij ook grijze moeders.*

- I. 1. ἐπὶ χθόνος ὁρ *de grond. ἐπὶ τῶν πηγῶν πλύνει bij de bronnen wasbakken. κατηγορεῖν ἐπὶ τοῦ βασιλέως ten overstaan v. d. koning. ἐφ' ἑαυτῶν: ὁρ zich zelf, ὁρ eigen kracht.*
3. ἐφ' ἵππων βάντες. ὁδὸς ἣ ἐπὶ Καρίας φέρουσα.
4. ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρη ἣ ἐπωνυμία ἐγένετο *naar den kolonisor kreeg het (eiland) de naam Thera.*
5. οἱ ἐφ' ἐκάστης μαντείας προφαινόμενοι θεοί *de bij elk orakel verschijnende goden.*
6. ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν *de man die a. h. hoofd d. zwaargewapenden stond.*
7. ἐπ' εἰρήνης. ἐπὶ Κρόνον: οἱ ἐφ' ἡμῶν *onze tijdgenoten.*
8. ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς *vier achter elkaar.*
- II. 1. ἀριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονί *van de mensen ὁρ aarde. ἐπὶ θαλάττῃ οἰκεῖν aan zee wonen. βαῖνον ἐπὶ ῥήγμινι θαλάσσης ze gingen het zeestrand ὁρ.*
2. ἔχειν ἵππους ἐπὶ τινι *de wagen ὁρ iemand af sturen.*
3. πῆμ' ἐπὶ πῆματι *ramφ ὁρ ramφ, ἐπὶ τόντω bovendien.*
4. ἐπὶ τῇ δῆμον καταλύσει *om de vernietiging d. democratie. ἐπὶ κέρδει om winst. ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτο voor hoeveel zou men ὁρ zich nemen? ἐπὶ θανάτῳ ter dood. λέγειν ἐπὶ τινι een rede over iemand houden.*
5. ἐπὶ νυκτί *bij nacht. ἐπὶ δεῖπνῳ aan tafel. ἐπὶ τούτοις daarna.*
6. οἱ ἐπὶ τοῖς καμήλοις ἄνδρες *de opzichters over de kamelen . . .*
7. τό γε ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι *voor zover het altans v. hem afhing.*
8. ἐπὶ τούτοις ὁρ *die voorw. ἐφ' ᾧ τε c. Inf. ὁρ voorwaarde van.*
- III. 1. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος *de berg ὁρ klimmen.*
2. ὁδὸς ἐπὶ Σοῦσα φέρει *de weg leidt naar Susa. ὥσπερ θηρίον ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς als een wild dier kwam hij ὁρ ons af.*
3. ἐπὶ πολλὰ ἀλήθην *ik heb over veel streken gezworven. ἐφ' ὅσον voor zover. ἐπὶ πολὺν χρόνον over lange tijd.*
4. ἐπὶ θῆραν ἰέναι *ὁρ de jacht gaan. οὐδ' ἐπι φειδώ en er is geen spaaren bij, wordt niet bij gespaard. ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος ook mij staat de dood te wachten.*

ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυλέων *boven ὁρ de poort zelf.*

ἐπίπροσθεν ὀφθαλμῶν *voor ogen.*

1. ἐρέτας ἐ. ἀγείρομεν *wij verzamelen roeiers in voldoende aantal.*
3. ἐπιτηδές σε οὐκ ἤγειρον *met opzet heb ik u niet gewekt.*
1. ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν *tot dat hij de wapenstilstand verkreeg.*
2. τῆδε μενέομεν ἔστ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν *zelfs tot we dood zijn. ζῆν*

na histor. tijd c. opt.

ἔστ' ἐπὶ = tot . . . aan.

ἔσω(θεν) = ἔσω(θεν).

ἐτέον adv. werkelijk, in ernst, eigenlijk.

ἐτέρωθεν — θι — σε van, aan, naar een van beide kanten (de andere kant).

ἔτι adv. v. tijd en b/d. compar. 1. nog. 2. met de ontk.: niet meer.

εὖ en εὖ adv. bij ἀγαθός, goed, best, flink.

εὖγε interj.: goed zo! bravo.

εὐθέως adv. dadelijk, met partic.: zodra.

εὐθύ(ς) adv. recht op af; vaak met gen.

εὐθύς adv. 1. regelrecht naar. 2. v. tijd.: dadelijk.

3. met partic.: zodra.

4. bij h. aanhalen v. e. voorbeeld: al dadelijk.

εὖτε conj. zodra, als, toen; na e. hoofdtijd met ἄν en subj. = ὅταν
wanneer; na een histor. tijd, zonder ἄν, c. optat. wanneer. ἥντε
πο. gelijk, zoals.

ἐχθές adv. = χθές gisteren.

ἑωθεν adv. van 's morgens af, 's morgens.

ἕως, πο.: εἰως, ἕως en ἥος 1. met Ind., zo lang als, vaak correlatief
met τέως, τῆος. 2. totdat, c. Ind.

3. na hoofdtijd met ἄν c. subj.

4. na een histor. tijd zonder ἄν c. optat. bij herhaalde handeling.

II. praep. c. gen. tot aan, tot.

III. adv. een tijd lang.

H

ἦ adv., niet te verwarren met de 3e ps., ἦ v. ἦμι: hij sprak.

1. voorwaar, waarlijk, voorzeker, dikwijls met γάρ, δὴ toch waarlijk ἦ μάλα(δὴ) toch wel zeer ἦ πον, ἦ ἄρα.

2. ἦ met μάν, μέν, μὴν inleiding tot de eed: zowaar.

3. als vraagpartikel zo? heus? ἦ ῥά(ν); ἦ γάρ;

4. Als i. h. Latijn an soms? licht ironisch.

ἦ πο.: ἦέ (niet te verwarren met ἦδέ en). 1. of, ἦ — ἦ ὃf — ὃf.

2. i. h. tweede lid v. e. dubbele vraag: πότερον(a) . . . ἦ in een dubbele afh. vraag, bv. εἰ — ἦ of ἦ — ἦ ook dit = an (Lat.).

3. dan, na comparativi en na ἄλλος, ἐνάντιος etc.

bij telwoorden na πλέον en ἔλαττον meermalen weggelaten.

ἔστε νικῶν τούς εὖ ποιούντας . . . tot hij zijn weldoeners overtrof.
ἔστε ἐπὶ τὰ ὅρια tot aan de grenzen.

ἢ ἔτερόν μαντεύεται of hij naar waarheid voorspelt; εἰ ἔτερόν γ' ἐμός ἐσσι
als je werkelijk mijn kind bent.

1. εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς als Z. nog Z. is. 2. οὐδ' ἔτι δὴν ἦν en hij leefde
niet lang meer.

εὖ οἶδα ik weet best. εὖ ἔρδειν τινά iemand weldoen. εὖ πάσχειν ὑπό τινος.
goed door iemand behandeld worden. εὖ πράττειν het goed maken.
εὖ λέγειν τινά gunstig bespreken; εὖ ἀκούειν besproken worden.

εὖ γε νῆ τὴν Ἥραν, bij Hera, bravo.

αἰσθόμενος εὐθέως zodra hij bemerkte.

εὐθὺ Ἐφέσον καὶ Ἰωνίαν recht of Eph. en Ion. af.

1. εὐθὺς πρὸς τ. βασιλείαν regelrecht n. h. paleis. 2. ἔ. ἐκ νέου dadelijk
v. jongs af. 3. εὐθὺς ἦκων zodra hij aangekomen was.

4. εὐθὺς τοὐνάντιον εἰρηκας al dadelijk hebt ge het tegenovergestelde
gezegd.

εὐτε γὰρ ἡέλιος ὑπερέσχευθε toen de zon opkwam. εὐτ' ἄν μιν κάματος
λάβησιν, wanneer hen vermoeienis bevangt. ἡύτε νότος κατέ-
χευεν ὀμίχλην zoals de Z.W. wind de nevel giet over (de toppen).

συλλεγόμενοι ἔ. εἰς τὸ δικαστήριον 's morgens bijeenkomend in de recht-
bank.

1. ἔως μὲν γὰρ ἀπῆσαν οἱ Ἀθ. want zolang de Ath. afwezig waren.
2. οὐ παύουσιν, ἔως ἀπαντας ἀπέκτειναν totdat ze allen gedood
hebben. 3. ἔως οὖν ἂν ἐκμάθης, ἔχ' ἐλπίδα heb hoop, tot dat je
ingelicht bent. 4. περιεμένομεν ἔως ἀνοιχθῇ wij wachtten tot het
geopend werd.

II. ἔως δὲ τοῦ ἀποτίσαι tot aan het betalen.

III. τὼ δ' ἔως μὲν ᾧ ἐπέτοντο πλησίω beiden vlogen een tijd lang naast
elkaar.

H

1. ἢ γὰρ ὁτομαι ἄνδρα χολώσεμεν, want, waarlijk ik denk een man boos
te zullen maken. ἢ μάλα δὴ φίλον ἀνέρος υἱός een zoon van een
met mij toch wel zeer befreund man.

2. ὥμοσαν ἢ μὴν ποιῆσειν zij zwoeren het zo waarlijk te zullen doen.

3. ἢ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι; zijt gij werkelijk Odusseus?

4. ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους houden zij soms alleen van hun vrouwen?

2. ἢ ᾧ αὐτὶς πόλεμον ὀροσμεν, ἢ φιλότητα βάλωμεν of wij opnieuwe de
slag zullen beginnen dan wel vriendschap sluiten. ζῶει ὅγ' ἢ τέθηγκεν
of hij altans leeft of dood is.

3. ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα meer haastig dan wijs.

ἔτη μὴ ἑλαττον ἐξήκοντα γεγονώς niet jonger dan 60 jaar.

ἤ relat. adv. 1. waarheen, waar.
2. waarlangs.
3. zoals.

ἥδέ *po.* conj. (niet te verwarren met *ἥέ* of) en *ἡμὲν . . . ἥδὲ καὶ* zowel, als ook.

ἥδη adv. 1. werkelijk, nu, dadelijk.
meestal: 2. *reeds, al.*

ἥέ *po.* = *ἤ*, conj. *ἡέπερ* = *ἥπερ*, zie aldaar.

ἥκα *po.* adv. zacht, zachtjes, een weinig, langzaam.

ἥκιστα adv. allerm minst; in antw.: volstrekt niet.

οὐχ ἥκιστα (litotes: versterkte uitdrukking door i. pl. v. h. positieve de ontkenning v. h. negatieve te gebruiken: niet kwaad = heel goed.): in het bijzonder.

ἥλιθα *po.* adv. rijkelijk. gewoonlijk met *πολύς* rijkelijk veel.

ἡμὲν conj., altijd in correlatie, meestal met *ἥδέ* zowel als.

ἥμος *po.* en Ion. conj. toen, nadat, zodra als, na hoofdt. met Subj. (correlatief met *τῆμος*), na hist. tijd met opt.: wanneer.

ἥν conj. = *ἐάν* (zie aldaar) indien.

ἥν interj. hé, zie eens.

ἡνίκα relat. adv. en conj. 1. op het ogenblik dat, toen.-2. na een hoofdtijd met *ἄν* + subj. 3. na hist. tijd zonder *ἄν* c. opt. telkens als.

ἥος *po.* (zie ook *ἕως*) conj. met Ind. 1. zo lang als. 2. totdat.

3. dit ook met *ἄν* c. subj. totdat.

4. opdat intussen, om te.

ἥπερ *po.* *ἡέπερ* en *ἡέπερ* conj. dan zelfs, na compar.

ἡρέμα(ς) adv. zacht, rustig, een beetje.

ἡσυχᾶ en **ἡσυχῇ** adv. rustig, kalm.

ἥτε *po.* conj. en **ἥ τε** of wel. *ἥτε* — *ἥτε* hetzij — hetzij.

ἥτοι adv. ontstaan uit 1. *ἤ τοι* en *ἤ τοι*, voorwaar, daarentegen, vaak onvert. = *μέν*, soms samen met *μέν* nu, ja.

2. toch.

3. of.

ἡύτε *po.* (zie *εὔτε*) conj. 1. evenals. 2. na comp.: dan.

ἥχι *po.* = *ἤ* adv. relat.: waar.

ἡῶθεν adv. vroeg i. d. morgen, morgen vroeg.

Θ

Θαμά adv. 1. dicht opeen. 2. v. tijd: telkens, herhaaldelijk.

1. ἢ κεν δὴ σὺ ἡγεμονεύης waarheen gij maar de weg wijst.
 2. χωρίον ἢ ἔμελλον οἱ Ἑλλ. παρίεναι waarlangs de Gr. etc.
 3. ἢ ἐδύνατο τάχιστα zoals hij het snelst kon.
- ταύρων ἢ δ' αἰγῶν van stieren en geiten.
 ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες zowel jonge als oude.
1. ἢ δὴ ἐνθάδ' ὀλοῦμαι nu zal ik hier omkomen. τὸ ἢ δὴ κολάζειν het dadelijk straffen. 2. νύξ δ' ἢ δὴ het is reeds nacht.
- ἡκα ἀγόρευον zij spraken zachtjes. ἦ. παρακλίνας een beetje ter zijde buigend.
- ἡκιστα φιλοσοφία πρόποντα ποιεῖν wat allerminst b/d. filosofie past.
 οὐχ ἡκιστα οἱ Ἀθηναῖοι i. h. bijzonder de Atheners.

ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυ toen de zon onderging.
 ἡμ. δ' ἡέλιος . . . ἀμφιβεβήκη, τῆμος = wanneer . . . dan.

1. ἡνίκα κατέσχον δεῦρο of het ogenblik dat ik hier landde. 2. ἡνίκα ἂν οἴκοι γένωνται telkens als ze thuis komen. ἡνίκα οἴκοι γένοντο telkens als ze thuis kwamen.
 1. ἥος ὁ ταῦτ ὥρμαινε zolang hij dat overdacht.
 2. θῦνε, ἥος φίλον ὤλεσε θυμόν hij stormde — totdat hij het leven verloor.
 3. ἥος κεν Ἀχιλῆι πελάσσει tot dat hij (u) bij Ach. heeft gebracht.
 4. πέμπτε δέ μιν, ἥος Πηνελόπειαν παύσειε κλαυθμοῖο totdat hij, (of) opdat hij P. zou doen ophouden met schreien.
- ἀρείουσιν ἢ ἐπερ ὑμῶν met sterkeren dan zelfs jullie.
 ἐγέλασέν τε ἡρέμα en hij lachte zachtjes.
 ἔχ' ἡσυχῇ blijf bedaard.

σὸν δ' ἢ τοι κλέος ἔσται gij zult daarentegen roem hebben.

1. ἦτοι ὃ γ' (hij nu) ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα αἶνυτ' hij nu was bezig het pantser te nemen.
2. ἦτοι ἔφησ γε, en toch, dat zei je.
3. ἦτοι κρύφα γε ἢ φανερώς of i. h. geheim of openlijk.
1. ἡύτ' ὁμίχλη als een nevel. 2. μελάντερον ἡύτε πίσσα zwarter dan pek.

ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι want morgen vroeg zal ik terugkeren.

Θ

1. θαμὰ θρώσκοντας οὔστους de dicht opeen springende pijlen. 2. ταῦτα θάμ' ἐβάζετε dat zeiden jullie telkens.

θέουθεν adv. van godswege.

θήν *po.* wel, adv.: toch zeker wel, meestal ironisch.

I

ιδέ *po.* conj. = ἦδέ en.

ιδε en **ιδέ** imperat. v. *εἶδον*: zie, ziehier.

ιή Apollinische jubelroep, maar ook roep v. smart, wee, wee.

ίνα relat. adv. 1. (daar). waar; ook c. gen.

2. waarheen.

3. bij welke gelegenheid, waarbij.

II. conj. opdat, 1. na hoofdtijd c. subj.

2. na historische tijd, c. opt., behalve waar de constr. van de or. recta wordt gebruikt.

3. in niet-werkelijkheidszinnen, c. Indic. *dan*.

ἴσως adv. bij *ἴσος* 1. gelijk, gelijkmatig, rechtvaardig.

meestal: 2. misschien.

K

κα Dor. = *κε(ν)*, *αν*.

καθά = *καθ' ἃ* zoals; Ion.: *κατά*, zie aldaar.

καθάπερ = *καθ' ἃπερ* juist zoals, Ion.: *κατάπερ*, zie *κατά*.

καθότι = *καθ' ὅτι* 1. voor zover. 2. aangezien.

καθ' ὑπερθε(ν) (Ion. *κατ.*) van boven af, er over heen.

καί conj. (met de ontkenning vaak: *οὐκ(χ)*) 1. *en ook*, als inleiding v.

h. nazindeel bij Hom. vaak onvertaalbaar.

2. zelfs, al was het maar.

3. hoezeer dan ook.

τε καί en *καί* — *καί* zowel als.

4. *καί* steeds herhaald; al in *πολλά καὶ καλά* = veel moois.

5. in vragen: toch wel, dan wel.

6. na uitdrukkingen van gelijkheid: *ὁ αὐτός, ἴσος* etc., *als*.

καὶ γάρ, immers ook.

καὶ δέ en ook, maar ook.

καὶ δὴ = dadelijk.

καὶ δὴ καί conj. en dan ook.

καὶ εἰ, καὶ conj. ook al.

καὶ μὴν conj. 1. en vooral, en dan ook, en toch.

θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι *van godswege is het niet te ontwijken.*
 ἢ θήν σ' ἐξανύω γε: *voorwaar ik zal je zeker wel afmaken.*

I

πίτυσιν ἰδὲ δρυσίν *met pijnbomen en eiken.*

ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν *ziehier de plaats waar zij hem (Jezus) gelegd hebben.*

ὦ πάϊον: *hoezee Apollo! wee, wee.*

I. 1. οὐ βλέπεις, ἴν' εἰ κακοῦ οἶ *wat voor punt v. ongeluk gij zijt.*

2. ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες, *waarheen de Phaeaken hem riepen.*

3. γάμος, ἵνα χρή κάλα ἐννυσθαι *de bruiloft, waarbij je schoon gekleed moet gaan.*

II. 1. ἐξαῦδα, ἵνα εἶδομεν ἄμφω *spreek op, opdat we het beiden weten.*

2. Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε ἴν' ἀθανάτοισι φανεῖν *om te schijnen.*

3. χρῆν καὶ νόμον εἶναι, ἵνα μὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο = *er moest ook e. wet zijn, dan werd er geen ijver verspild.*

1. ἴσως διαδοὺς τὴν λείαν *na de buit gelijk verdeeld te hebben. οὐκ ἴσως προεῖσθε Φωκέας het is niet rechtvaardig de Phocensen i. d. steek te laten. 2. ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας want misschien hebt gij het niet gehoord.*

K

1. καθότι τις χρεῖαν εἶχεν *voor zover men behoefte had.*

2. καθότι οὐκ ἦν δύνατον *aangezien het niet mogelijk was.*

χλαίνας καθύπερθεν ἔσασθαι *er mantels overheen aantrekken.*

1. ἥμιος δ' ἡέλιος . . . καὶ τότε δὴ πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα *toen de zon (midden a. d. hemel stond) toen (dan) strekte de vader de weegschaal.*

2. ἰέμενος καὶ καπνὸν νοῆσαι *begerende al was het maar de rook te zien.*

3. Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης, *hoewel ook op strijd belust.*

4. καὶ ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ *zowel goeden als slechten. καὶ ταῦτα en dat nog wel.*

5. ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις *welken man bedoelt ge toch wel.*

6. τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι καὶ ὁ πέζος *op dezelfde wijze uitgerust als het voetvolk.*

ἄλλα τε χωρία κ.δ.κ. *Λῆμος en dan ook Lemnos.*

1. καὶ μὴν, ὦ Κῦρε, λέγουσί τινας, *en toch, C., zeggen sommigen. κ.μ. Τάνταλον εἶδον en vooral heb ik T. gezien, καὶ μὴν ἐγὼ γε en ik zal het dan ook zeggen.*

2. om het optreden i. h. drama aan te kondigen.

καὶ νύ κε δῆ conj. en zowaar.

καίπερ of **καὶ περ** conj., ofschoon, hoewel, met part.

καὶ τοι en **καίτοι** conj. en nu toch, en toch.

κἄν = **καὶ ἄν** (zie ἄν) en **καὶ ἑάν**, zelfs indien, zelfs; **κἄν εἰ** zelfs indien, ook al.

κἄν = **καὶ ἐν**.

κάρτα adv. sterk, zeer. Ion. en **φο. τὸ κάρτα** i. h. bijzonder.

κατά *praep. I. c. gen. 1.* van af, langs n. beneden, neer over.

2. naar een doel, op, tegen.

3. ten nadele van, tegen, bij verba v. **λέγειν**.

4. ook zonder bedoeling om te benadelen: over.

5. bij verba v. zweren: bij.

II. *c. Accus. 1.* op, in, over (= **ἀνά**).

2. langs naar beneden, af (tegenest. **ἀνά**).

3. bij kleinere oppervlakten: in, tegen.

4. tegenover.

5. bij tijdsbepalingen: gedurende, tijdens, in; distributief: naar.

6. bij verdelingen: in, naar.

7. van doel: om.

8. van overeenkomst: naar, volgens.

9. met betrekking tot.

κατά Ion., **κατά περ** = **καθ' ἃ**, **καθ' ἃπερ**.

κἄτα = **καὶ εἴτα** en vervolgens.

κάταντα adv. bergaf.

καταντὸν — **αντικρύ** — **αντιπέρας** recht tegenover, *c. gen.:* a/d. overkant van.

κατεναντὸν, **κατιθύ** adv. hetzelfde.

κάτοπιν **κατόπισθε(ν)** adv. achter, ook *c. gen.*, v. tijd: later

κατότι Ion. voor **καθ' ὅτι** voor zover, aangezien.

κάτω adv. comp. en sup. **κατωτέρω**—**άτω** naar beneden, (opp. **ἄνω**) i. d. onderwereld; v. tijd: later.

κάτωθεν adv. v. beneden af, beneden; i. d. onderwereld; later.

κε(ν) **φο.** encl. conj. = **ἄν**, zie aldaar.

κεῖ en **κεῖθι** — **θεν** — **σε** = **ἐκεῖθι** — **θεν** — **σε**.

2. κ. μ. πρὸ πυλῶν ἧδ' Ἰσμήνη *maar ziedaar I. voor de poort.*
καίπερ πολλὰ παθόντα ofschoon hij veel geleden had.
καίτοι τί φημί; *en toch, wat zeg ik?* (*quamquam, quid loquor?*)
καὶ τὰ αὐτὰ ἐπεπόνθειν dan zou ik ook hetzelfde ondervonden hebben;
καὶ πάννυ καλὸς ἦ ook al is hij zeer schoon.

κάρτα θεραπεύειν erg onderdanig zijn. *ἦ κάρτα* ja zeker.

I. 1. *κατὰ κλίμακος* de trap af. κ. δ' *ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς* een nevel
neer over de ogen. κ. *γαίης* onder de aarde.

2. *κατὰ κόρυς* πατάσσειν om de oren slaan.

3. *λέγων κ. ἡμῶν ἔσχατα κακά* het allerergste tegen ons uitsprekende.
ψῆφον καθ' ἡμῶν οἴσεται hij zal z. stem tegen ons uitbrengen.

4. *λόγος ἔπαινος κατὰ τοῦ ὄνου* een lofredde over de ezel.

5. *κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὁμνῶναι* bij honden en ganzen zweren.

II. 1. *κατὰ σιράτον.* καθ' Ἑλλάδα in Griekenl. κ. τ. οὐρανόν aan d.
hemel.

2. *κατὰ ποταμόν* de rivier af.

3. *κατὰ τὸ στήθεον* in de borst. κ. *τοῦτο τοῦ λόγου* of dat punt v. d. rede.
κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν in geest en hart.

4. κ. μὲν *Λακεδ.* ἔστησε *Πέρσας* tegenover de L. de Perzen.

5. *κατ' ἡμᾶς* bij d. ag. *κατ' Ἀμασιν.* t. tijde v. Amasis. οἱ καθ' ἡμᾶς
onze tijdgenoten. *κατ' ἐνιαυτόν* jaarlijks.

6. *κατὰ τάξεις* in gelederen. καθ' ἓνα één voor één. καθ' αὐτόν of
zich zelf.

7. *κατὰ ληΐδα* om huit. *κατὰ τί;* met welk doel?

8. *κατὰ τὰ νῦν εἰρημένα ζῆν* volgens het nu gesprokene leven. *κατὰ τοὺς*
νόμους volgens de w. (*παρὰ τ.ν.* tegen de w.). *κατὰ Πίνδαρον*
volgens P.; κ. *ἄνθρωπον* voor e. mens passend.

9. *τὰ κ. τὸν πόλεμον* wat of de oorlog betrekking heeft. *τὰ κ. ἡμᾶς*
onze zaken. κ. ὅσον, κ. ὅτι voor zover als.

κ. Ἀβύδου a. d. overkant v. A: κ. τέγος πέσεν viel recht voor zich
uit v. h. dak.

κ. νεὸς achter het schip. *ρέμειν κ. ἔσεσθαι* dat er later wraak zal komen.

κάτω ὁράων n. beneden kijkend. οἱ *κάτω* de goden of de mensen i. d.
onderwereld; κ. *τοῦ χρόνου* later in tijd.

ὁ *κάτωθεν νόμος* de hieropvolgende wet.

κείνη — ως = ἐκείνη — ως.

κῆ en κη Ion. = πῆ en πη zie ald. adv. interr. en indef.

κῆν, κῆν, κῆπί Dor. = καὶ ἄν, καὶ ἐν en καὶ ἐπί.

κόθεν en κοθέν adv. interr. en indef. Ion. = πόθεν en ποθέν.

κοινῇ adv. gemeenschappelijk, te zamen, v. staatswege (opp.: ἰδίᾳ).

κότε en κοτε, κοῦ, κοῖ etc. Ion. = πότε, ποῦ, ποῖ etc.

κοῦ conj. = καὶ οὐ.

κρύβδα — δην, κρύφα adv. *φο.* i. h. geheim; c. gen. buiten weten van.

κυκλόσε adv. i. h. rond, naar alle kanten.

κω encl. adv. Ion. = πω nog, steeds met ontkenning οὐ κω nog niet.

A

λάθρα en λάθρα adv. heimelijk; c. gen. buiten weten van.

λάξ adv. met de hiel.

λίαν adv. Ion. en *φο.*: λίην zeer, (al) te zeer = ἄγαν.

λίγα *φο.* adv. luid, hel, helder.

λίπῃ ἐλαίῳ vet, adverbiaal gebruikt.

M

μά eedspartikel met acc. v. godennaam of zaak, bevestigend en ontkenkend, met of zonder ναί en οὐ.

μᾶ interj. uitroep v. verwondering, hé.

μακράν adv. (sc. ὁδόν) verweg, v. tijd: lang, wijdlopig.

μάλα comp. μᾶλλον, sup. μάλιστα adv. zeer, meer, meest bij een ww. versterking v. h. begrip.

καὶ μάλα ja zeker; εἰ(καὶ) μάλα: al zou nog zozeer; μᾶλλον eerder, liever.

μᾶλλον δέ: veeleer, of liever.

μάλιστα superl.: h. meest. 1. ter omschrijving of versterking v. d. superl.

2. τί μάλιστα; wat dan eigenlijk? μ. γε zeer zeker.

3. ὅτι μάλιστα nog zo zeer.

4. het liefst, bij voorkeur.

5. bij getallen: het dichtst bij: dus: ongeveer, hoogstens.

μάν conj. Aeol. en Dor. voorwaar, toch,

μάτην adv. te vergeefs, doelloos, redeloos.

μάψ adv. *φο.* 1. = het vorige; 2. overhaast, zo maar.

μασιδίως adv. 1. = het vorige; 2. brutaal, zonder reden.

μελεῖσσι adv. in ledematen, in stukken.

κ. σκέψασθαι *samen bekijken*; κ. πέμψασθαι *van staatswege zenden*.

κρ. Διός *buiten weten v. Zeus*. κρ. ψηφίζεσθαι *geheime stemming*.

Λ

λ. ἐν στήθεσι βάς; *m. d. hiel op de borst gaande staan*.

λ. γε ἔοικότε κεῖται ὀλέθρῳ *in een maar al te zeer verdiende dood*.

λίγα κωκύειν *luid jammeren*. λ. αἰδεῖν *helder zingen*.

ἀλείψασθαι λ. ἐλαίῳ *m. olijfolie zich vet insmeren*.

Μ

(ναὶ) μὰ Δία *ja, bij Zeus*. (οὐ) μὰ τὸν Ἀπόλλωνα *neen, bij Apollo*.

μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος; *hé, waar komt die vent van daan?*

μ. πτέσθαι *ver vliegen*. μ. ζῆν. *lang leven*. μ. λέγειν *omslachtig spreken*.

μ. πάγχυ *geheel en al*. αὐτίκα μάλα *wel zeer onmiddellijk*. ὦ μοι μάλ' αἶδις *wee mij; nu al weer!* φεῦγε μάλ'...: *vlucht maar, zo hard je kunt*.

μᾶλλον φοβοῦμαι *ik ben meer bang...*

μᾶλλον τεθνάναι ἢ ζῶειν *liever dood zijn dan leven*.

χαλεπόν, μ. δὲ ἀδύνατον *h. i. moeilijk, of liever onmogelijk*.

ἐν τοῖς μάλιστα *onder wie het het meest doen = zo goed als de besten*,

1. ἔχθιστος μάλιστα.

2. ἄρ' οὐν τεχνῖται εἰσιν; μάλιστα γὰρ *ja zeker*.

3. εἰ ὅτι μ. ἀπέκτεινεν *al had hij hem ook nog zo zeer gedood*.

4. πείσαι μάλιστα *bij voorkeur overreden*.

5. ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μ. *in ongeveer of hoogstens 50 jaar*.

ζῶειν μὰν ἔτι φασὶν *ze zeggen toch dat hij nog leeft*.

1. μάτην εἰρησθαι *vergeefs gezegd zijn*. 2. μ. θαρρεῖν *zonder grond gerust zijn*.

μαψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον *in den wilde, en niet naar behoren*.

2. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, μ... *wie heeft u zo iets aangedaan, brutaalweg...*

μαυιδίως ἀλαλήσθαι *zo maar rondzwerven*.

μελεῖσσι ταμεῖν: *in ledematen (in stukken) snijden*.

ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα: dit is inderdaad het graf v. e. man. τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα: naar diens huis nu ging de godin. τούτου μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός εἰμι van dien man win ik het ten minste in wijsheid.

αἰδημονέστατος μὲν πρῶτος, ἔπειτα δὲ φιλιππότατος ten eerste... en vervolgens... Ὅ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε... λάθρα δὲ στρατιωτῶν... hij wilde wel niet gaan... maar buiten weten van de soldaten.... ἐνίστε μὲν... ἐνιόστε δέ νῦν eens... dan eens.

νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο: beloof mij toch in elk geval vast.

πάνν μὲν οὖν wel ja zeker: ὥς ἄτοπον τὸ ἐνόπνιον — ἔναργες μὲν οὖν wat een ongerijmde droom — integendeel, een duidelijke.

κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ maar dat ben ik heus zelf. οὐ μέντοι... παύομαι ik blijf toch waarlijk niet achter. οὐ μέντοι καταφανεῖς ἦσαν zij waren echter niet zichtbaar.

1. Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μεσηγύ: tussen de Tr. en Ach. 2. μηδέ τι μ. γε πάθῃσιν opdat hem intussen niets overkomt.

μέσφ' ἡρός tot aan de dageraad.

1. μετὰ δ' υἱὸν ἐμόν en daaronder mijn zoon. 2. μ. δὲ νέφος πεζῶν en daarachter een wolk v. voetvolk. 3. μ. δ' ἰὼν ἔηκεν en hij schoot een pijl er op af.

I. 1. μετὰ δμῶων πῖνε hij dronk te midden v. d. slaven.

2. μετὰ τοῦδε πάσχειν met hem lijden; μετὰ θεῶν met godshulp. μ. νόμων met de wetten. μ. παρρησίας met vrijmoedigheid.

II. θεὸς μετ' ἀνδράσι e. god onder mensen. μετὰ στοροφάλιγγι κινήσῃ in een warreling v. stof. μ. τοῖσιν ἔειπεν.

III. 1. μετ' Αἰθιοπίας ἔβη hij ging naar d. Aeth. 2. μεθ' ὕλην om hout. 3. ἀριστοὶ μετὰ γ' αὐτόν de besten altans na hem. μεθ' ἡμέραν na (het aanbreken v.) den dag = overdag.

οὐ γὰρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ want zulk een man is er niet onder. οὐδὲν ἔμοι τούτων μέτα ik heb daaraan geen deel.

1. μετόπισθ' Ἀτῆς κιοῦσαι (nl. de Αἶται) die achter Ate aankomen. 2. τοί κεν μετόπισθε γένωνται allen die later geboren zijn.

1. μεχρὶ θαλάσσης tot aan de zee. 2. τέο μέχρῃς; tot wanneer?

μέχρῃς ἔξω τοῦ στόματος tot buiten de rivier(mond).

μέχρῃ δ' ἂν ἐγὼ ἦκω totdat ik terug zal zijn.

μέχρῃς οὐ ὀκτὼ πύργων tot 8 torens.

μὴ σε κινήω laat ik u niet aantreffen; μὴ λήψῃς με μόνον laat mij niet alleen. εἰ μὴ ἐπεκράτουν als ze niet hadden overwonnen; μὴ λίαν στένεε blijf niet te zeer zuchten. μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ word niet boos.

2. μὴ ἴομεν laat ons niet gaan. μὴ ἀποκρίνωμαι moet ik niet antwoorden? μὴ δὴ μοι τελέσωσι κακά... (ik ben bang dat ze ...) laten ze niet... = als ze mij nu maar niet kwaad doen.

3. δαίδω μή τι πάθῃσιν ik ben bang dat hem iets overkomt. δῖε μὴ τι πάθῃ, μέγα δὲ σφέας ἀποσφήλειε πόνοιο; hij was bang dat hem wat zou overkomen, en hij hun werk erg zou verijdelen.

4. met d. optat. in e. negatieve wens: och, dat niet; bij een finale subj. altijd *μή*, bv. *ὦνα μή πέσης*: opdat ge niet valt, ook alléén, = opdat niet.

5. Na alle verba v. verhinderen: twijfelen, loochenen, verbieden etc. staat *μή* (ontbreekt i. h. Nederl.); worden ze zelf ontkend: *μή οὐ*.

6. in alle voorwaardelijke zinnen.

7. na relativa met alg. strekking.

8. vraagwoord, dat ontk. antw. verwacht: toch niet?

9. *μή ὅτι* = *οὐχ ὅπως* = niet alleen niet, laat staan dat.

μηδαμά — *μή* — *μῶς* — en alle volgende adv. in de zinnen die *μή* vereisen: geenszins, nooit; evenzo *μηδαμόθι* — *οὐ* — *ὅθεν* — *οἷ* — *όσε* nergens — n. vandaan — n. heen.

μηδέ 1. en niet. 2. ook niet. 3. maar niet. 4. zelfs niet, in dezelfde soort zinnen als waarin *μή* gebruikt wordt.

μηδέν adv. versterking v. *μή* in h. geheel niet.

μηδέποτε — *πώποτε*: nooit, nog nooit.

μηδέπω nog i. h. geheel niet.

μηκέτι = niet meer, niet langer.

μήκοτε Ion. = *μήποτε* nooit.

μήν conj. werkelijk, inderdaad, heus.

ἤ μήν zo waarlijk, tot inleiding v. e. eed, zie bij *ἤ*.

μήποτε — *που* — *πω* — *πως* nooit, nergens (en niet misschien), nog nooit, niet bij geval.

μήτε conj. en niet; *μήτε* — *μήτε* noch — noch.

μοναχῇ — *χῶς* adv. één voor één; op één manier.

μόνον adv. alleen, slechts, maar; *οὐ μόνον* — *ἀλλὰ καὶ* niet alleen — maar ook. *μόνον οὐ* (Lat. tantum non) alleen dat niet, dus: bijna dat ook, *bijna*.

μῶν uit *μή οὖν* vraagwoord, dat ontkenkend antwoord verwacht: toch niet?

N

ναί, versterkt *ναίχι* adv. ja, zeker, bij een eed, (zie ook *μά*), en in een antwoord.

νέον adv. onlangs, pas, opnieuw.

νέρθε(ν) = *ἐνερθε(ν)* adv. *φο.* beneden, c. gen. onder.

νεωστί adv. (nu) onlangs.

νή adv. ja, bij; eedspartikel met godennaam i. d. acc.

νέωτα gew. *εἰς νέωτα* adv.: tegen het volgend jaar.

νόσφι(ν) adv. 1. ver, afwezig, ter zijde. c. gen.: ver van.

2. behalve.

3. zonder.

4. *μὴ γένοιτο* moge het niet gebeuren; N. T.: dat zij verre! *μὴ πταίσας μογῆς* opdat ge niet pijn lijdt door uw hoofd te stoten.
5. *ἀπηγόρευε μὴ στρατεύεσθαι* hij verbood op te trekken. *οὐκ ἀπηγ...*
μὴ οὐ στρ. hij verbood niet, om niet op te trekken. *κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν* zijn tranen inhouden.
6. *εἰ μὴ τις τύχη ἰατρικὸς ὢν* als iemand bij geval geen verstand v. geneeskunde heeft.
7. *λέγειν ἂ μὴ δεῖ* zeggen wat niet behoort.
8. *μὴ τι νεώτερον ἀγγέλλεις;* je brengt toch geen slechte tijding?
9. *μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλά...* niet alleen geen *πρῖνα* persoon ... maar ...

1. *μηδὲ βοητὺς* en geen geschreeuw. 2. *μηδ' ὀτιοῦν* ook het minste niet.
3. *μηδ' ἀναχωρεῖτω* maar hij moet ook niet terugwijken. 4. *μὴδ' ὅς φέγοι* laat zelfs die niet ontkomen.

μηκέτι πλείω λέγε zeg niet nog meer.

οὐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον dat is voor hem heus niet beter.

μήτε (τινι) ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν noch aan een der mannen noch een der vrouwen.

διχῇ ἢ μοναχῇ op twee manieren of op één manier.

μόνον μὴ συγκόπης με als je me maar niet *σῖν* slaat. *τέως οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν* tot zolang verbeeld ik mij bijna op de eilanden d. zaligen te wonen.

μῶν τί σε ἀδικεῖ Πρωταγόρας: Pr. doet je toch geen kwaad?

N

ναί; μὰ τόδε σκῆπτρον ja, bij deze staf. *ναί, παῖ* ja, mijn jongen.

νέον γεγαῶτα pas geboren. *μελισσῶν πέτρης ἐκ...* *αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,*
van bijen uit een rots..., ... die telkens opnieuw komen.

τοῖς νεωστὶ νυμφίοις aan het jonge (onlangs) bruidspaar.

νῆ Δία: Socr. half in scherts *νῆ τὸν κύνα, χῆνα* bij de hond, bij de gans.

1. *νόσφιν ἰδὼν* ter zijde kijkende. v. *Ἀχαιῶν* gescheiden v. d. Ach.
2. *ἐλέαιρον ἅπαντες* v. *Ποσειδάωνος* ze hadden allen medelijden behalve P.
3. *νόσφιν ἡγητῶν* zonder gidsen.

νύκτωρ adv. 's nachts.

νυν, *νυ* encl. adv. verzwakt *νῦν* .1. nu. 2. dus. 3. toch.
καί νύ κε δή conj. en zowaar.

νῦν adv. nu, τὸ νῦν, τὰ νῦν voor het ogenblik.

νῦν δή adv. zoeven, onlangs.

νυνί adv. versterkt *νῦν*: juist nu.

νωλεμές (*αἰεί*), *νωλεμέως* *πο.* adv. onophoudelijk.

Ξ

ξύν praep. = *σύν* samen met; zie aldaar.

Ο

ὅ neutr. v. *ὅς*, pr. relat. *conj.* waarom, dat, omdat.

ὅτε conj. = *ὅ*: dat, omdat.

ὅθεν adv. corr. rel. vanwaar, waarom.

ὅθεν δή, *ὅθεν οὖν*, *ὅθεν περ*, precies vanwaar.

ὅθι adv. correl. rel. waar, alwaar.

ὅθούνεκα *πο.* conj. omdat, dat.

οἷ adv. correl. relat. waarheen, versterkt *οἷπερ*.

οἷα(*δή*) en *οἷον*(*δή*) 1. als, als het ware; bijvoorbeeld. 2. met appos. en
 partic. = *ἄτε* aangezien. 3. hoezeer, in uitroepen.

(*Φ*)*οἷκαδε*, (*Φ*)*οἷκόνδε* adv. n. huis, n. het vaderland.

(*Φ*)*οἷκοθεν* adv. 1. van huis, uit eigen middelen. 2. te huis.

(*Φ*)*οἷκοι* en *πο.* (*Φ*)*οἷκοθι* thuis; τὰ ὅ. de huiselijke aangelegenheden.

οἷμοι interj.: wee mij, met gen. van de oorzaak.

οἰόθεν *πο.* adv. samen met *οἷος*: geheel alleen, op zichzelf.

ὅκη, *ὀκόθεν*, *ὀκως*, Ion. voor *ὀπη*, *ὀπόθεν*, *ὀπως* zie aldaar.

ὀλιγάκις adv. weinige malen, zelden; opp.: *πολλάκις*.

ὅλον, *καθ' ὅλον*, *ὅλως* adv.: i. h. alg. (de katholieke = de alg. kerk).

ὁμόθεν adv. 1. van dezelfde plaats, v. dezelfde afkomst.

2. v. dichtbij, man tegen man.

ὁμόσε adv. 1. naar de zelfde plaats. 2. handgemeen.

ὁμοῦ 1. adv. op dezelfde plaats, bijeen, samen.

2. praep. c. dat. samen met.

3. nabij.

ὁμῶς adv. op gelijke wijze, evenzeer; met d. dat.: evenzeer als.

ὁμως adv. (let op h. accentverschil) toch, met part.: = al.

ὄναρ acc. v. subst. als adv.: in den droom.

1. οἱ δὲ νῦ λαοὶ θνήσκον *en nu stierven de mannen.* 2. πόσις νῦ οἷ ἔσsetai *dus hij zal haar echtgenoot zijn.* 3. ἀκουσον δὴ νῦν *luister dan toch.*

νῦν δέ... *maar nu.... οἱ νῦν de mensen v. nu.*

ἀ νῦν δὴ ἔλεγον *wat ik zoeven zei.*

ὁ νῦνὶ διαλεγόμενος *die juist nu (met hem) spreekt.*

μάρασθαι νωλεμὲς αἰεὶ *onophoudelijk vechten.*

Ξ

Ο

τοῖον γὰρ καὶ πατρός, ὅ... *de zoon v. zulk een vader, dat...*

τί νύ σε... ὅ τ' ἀπερχὲς μενεαίνεις... *Wat (doen ze u toch voor kwaad) dat gij onophoudelijk toornt. χωόμενος, ὅ τ'... boos, omdat... γινώσκων ὅ τ'... inziende dat.*

ὄθεν σε ἐξέσωσα *waaruit ik je gered heb. ὄθεν δὲ ἡγοῦμαι en waarom ik meen.*

ὄθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης *en waar het middelpunt der zee is.*

ζηλῶ σ' ὀθούνεκ' *ik benijd u, omdat..., οἶδ' ὄθ. ik weet, dat.*

οἴκησις οἷ πορεύομαι, *de woning, waarheen ik ga.*

1. Τὰ ποῖα λέγεις; οἷα κλέπτουσι *Wat bedoelt ge? bij v. ze stelen.* 2. οἷα δὲ λόγον ἐόντα αὐτὸν οὐ μικροῦ *en daar hij van niet geringe betekenis was...* 3. οἷον δὴ Τρωσὶ χαρίζεαι *hoezeer begunstigt gij de Tr!*

1. οἷκ. ἀλλ' ἐπιθεῖναι *uit eigen middelen er meer bij doen.*

τοῦς οἰκοθεν. *de mensen thuis, de landgenoten.*

οἷμοι ἐγὼ τλάμων! οἷμοι τῶν κακῶν *wee, wat een ellende.*

1. τὸν ὀμ. πεφνκότα στέργειν *hem liefhebben, die v. dezelfde afkomst is.*
2. ὀμ. τ. μάχην ποιεῖσθαι *v. nabij strijden.*

1. ὀμόςσε πορεύεσθαι *samen komen, tot e. overeenkomst komen. ὀμ. ἵεναι handgemeen worden.*

1. ὀμοῦ δ' ἔχον ὀκεὰς ἵππους *ze hielden de vlugge paarden bijeen.*
2. ὀμοῦ νεφέεσσιν *tegelyk met de wolken.* 3. καὶ μὴν ὀρῶ Εἶδον-
δίκτην ὀμοῦ; *maar daar zie ik E. in de nabijheid.*

ἐχθρὸς ὀμῶς Ἀἰδαο πόλῃσιν *even gehaat als de dood.*

ὀμῶς δὲ τληθὶ *verdraag het toch maar. νοσῶν ὀμῶς al zijt ge ziek.*

ὄναρ καὶ ὕπαρ *i. d. droom en i. werkelijkheid.*

ὄντως adv. v. h. part. v. *εἶναι*: waarlijk, werkelijk.

ὅπ(π)η adv. 1. waarheen, waarlangs. 2. waar. 3. zoals.

ὅπ(π)ηοῦν, **ὅπ(π)ηπερ** adv.: hoe dan ook.

ὁπηνίκα onbep. rel. adv.: op welk ogenblik, toen, wanneer.

ὅπι(σ)θεν(ν) adv. 1. v. achteren; c. gen. achter; 2. v. tijd: later.

ὁπίσ(σ)ω adv. = het vorige.

ὅπ(π)όθεν onbep. rel. adv. waarvandaan.

ὅπ(π)όθι onbep. rel. adv. *φθ.* waar.

ὅποι onbep. rel. adv. waarheen, hoever, versterkt *ὅποιπερ*.

ὁποσάκις *φθ.* onbep. rel. adv. zo dikwijls als.

ὅπ(π)οσε *φθ.* = *ὅποι*.

ὅπ(π)ότι ἂν en **ὅπ(π)όταν** conj. c. subj. wanneer, (tegenw. en toek.).

ὅπ(π)ότε onbep. rel.; conj. 1. c. ind. toen, nu, daar nu (bep. geval).

2. c. subj. *φθ.* wanneer (alg. geval); na een histor. tijd c. optat.

(alg. geval): als, wanneer.

3. causaal; daar, nu.

4. in afhankelijke vragen: wanneer.

ὅπου onbep. rel. adv. waar, versterkt: *ὅπουοῦν*, *ὅπουπερ* waar ook, precies waar.

ὅπ(π)ως Ion.: *ὅκως* onbep. rel. adv. 1. hoe, zoals.

οὐκ ἔσθ' ὅπως er is niet, hoe = het is onmogelijk.

2. *οὐχ ὅπως (= μὴ ὅτι)* niet alleen niet, laat staan dat.

3. uit de betekenis *hoe* ontstaat die v. *ὁπdat* conj. na hoofdtijd met ind. futur. of subj., na histor. tijd vaak met optat.

4. evenals *ἵνα* in niet werkelijkheidsz. c. indic.: *dan*.

5. *ὅπως* en *ὅπως μὴ*, als of *ὄρα* (= zorg) vooraf ging; dus *zorg dat*, of *dat niet* = als nu maar (niet).

6. van tijd: toen.

7. met optat. na hist. tijd: (telkens) als.

8. na verba sent. et declar., en vooral na vb. v. zorgen: *dat*.

ὅπως δὴ, **οὐν** hoe dan ook *ὅπως περ* conj. juist zoals.

ὅπως τι οὐν adv. meestal met *οὐ* = in het minst niet.

ὅσ(σ)άκι(ς) adv. rel. corr. zo dikwijls als.

ὁσέτη = *ὅσα ἔτη*, **ὁσημέραι** = *ὅσαι ἡμέραι(εἰσίν)* jaarlijks, dagelijks.

τὰ ὄντως ἀγαθὰ *het waarlijk goede.* τὸ ὅ. ὄν *het w. zijnde.*

2. ὅπῃ ἂν τύχωσι τῆς γῆς *waar t. wereld er maar zijn.* 3. σώζεσθαι ὅπῃ δυνατόν *zoals dat kan (hoe dan ook).*

ὀπηνίκ' ἔξει θυμός *toen mijn gemoed kookte.*

1. δίφρου δ' ὅπ. *achter d. wagen.* 2. κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέουσι *maar later vrouwen zij kwaad.*

μέχρι ὅποι *τὴν σοφίαν ἀσκητέον* εἴη *tot hoever de wijsheid beoefend moest worden.*

ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ *wanneer hij volwassen geworden is.*

1. ὁππ. νίει σῶ ἐπόμην *toen ik uw zoon volgde.* 2. ὁππ. Ἀχαιοὶ ἐκπέρσωσι πόλιν *wanneer de Ach. een stad verwoest hebben.*

πολλάκι . . . ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο *dikwijls . . . als hij van Kreta kwam.*

3. ὁπότε περὶ ἀσπίδος ὁ ἀγών ἐστι *nu het gaat om een schild.*

4. ὁππότε Τηλέμαχος νεῖται ἐκ Πύλου *wanneer T. uit P. terugkeert.*

σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ zwijgen, *waar het moet.* ἤρετο ὅπου *hij vroeg, waar...* ἔσθ' ὅπου χρήσιμον. *er is, waar het nuttig is: hier en daar is het nuttig.* οὐκ ἔ. ὅ. *in geen geval.*

1. ὅπως ἔσται τάδε ἔργα *hoe deze dingen zullen gaan.*

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις *handel zoals je wilt.*

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ νικήσεις = *het is onmogelijk dat gij niet zult overwinnen.*

2. οὐχ ὅπ. ἐτιμωρήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἐπῆνεσαν *niet alleen straften ze hem niet, maar zelfs prezen ze hem.*

3. θέλγει ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται *zij liefkoost hem opdat hij I. zal vergeten: ἡξομεν . . . ὅπως φέρωμεν* *wij zullen terugkomen, . . . om te brengen.* ἡ δὲ μαλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἐποίητο, *zij mende goed, opdat zij zouden volgen.*

4. ὥς ὄφελον ἐκλιπεῖν βίον ὅπως θανὼν ἔκεισο: *och was ik maar gestorven, dan lag je toen dood.*

5. ὅπως οὖν ἔσεσθ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας *als jullie nu maar de vrijheid verdient.*

6. ὅπως νῶν ἐγένετο νιός *toen ons beiden een zoon geboren werd.*

7. ὅπως εἴη καρπὸς ἄδρος *telkens als de oogst rijp was.*

8. ὅπ. ἄχθομαι μήδ' ὑπονοεῖτε *denkt niet dat ik mij erger.* ποίει *ὅπως ἐκείνην θεήσεται* *maak dat gij haar te zien krijgt.*

ὅσον en **ὅσα** adv. zoveel, zozeer, zo groot als, ongeveer.

ὅσῳ — **τοσούτῳ** voor een comp.: hoe — des te.

ὅσον οὐ = **μόνον οὐ**, tantum non, bijna.

ὅταν conj. c. subj. Hom.: **ὅτ' ἄν**; versterkt: **ὅτανπερ**.

ὅτε rel. correl. adv. en conj. 1. na hoofdtijd: wanneer, nu.

2. na hist. tijd i. de hoofdz. met ind. toen.

3. na hist. tijd i. d. hoofdzin met opt. (telkens) als, wanneer.

4. Bij Hom. ook c. subj.; vooral in vergelijkingen: zoals.

5. **ἔστιν ὅτε**: er is wanneer = nu en dan, soms.

6. causaal: nu, daar.

7. terwijl, bijna = ofschoon (cf. Lat. „cum.”).

ὅτε δή (**ῥα**) conj. toen nu dus.

ὅτε μὲν, **ὅτε δέ** of **ἄλλοτε δέ** nu eens, dan eens.

ὅτι en **πο. ὅτι** (eigenlijk = **ὅ τι**, neutr. v. **ὅστις**) conj.

1. *dat*, verklarend: wat betreft dat (L. quod.).

2. redegevend: omdat.

3. *dat* conj. na de verba sent. et decl., ook waar i. h. Lat. acc. c. Inf. verplicht is. Na hist. tijd dikwijls met d. optat. orat. obl. maar ook met de or. recta.

4. **οἶδ' ὅτι**, **ἴσθ' ὅτι** ellipt.: ik weet, dat; weet dat wel: (cf. **δηλον ὅτι**).

ὅτι μὴ = **εἰ μὴ** behalve.

ὅτι bij superlativ: zo — mogelijk.

μὴ ὅτι zie bij **μὴ**: niet alleen niet, laat staan dat.

ὅτιν = **ὅτι** omdat.

οὐ οὐκ οὐχ proclitisch, zonder accent, vóór het betr. woord, maar met accent als het achteraan staat; **πο. οὐκί**, en **οὐχί**:

1. niet: ter ontkenning van een feit, ook al is het geen vast feit, vandaar bij alle wijzen behalve imper. subj. hort. en de optat. zonder **ἄν**.

2. niet (waar)? vraagwoord als een bevestigend antwoord wordt verwacht; **οὐ γὰρ**; niet waar?

3. **οὐ**, aan h. begin, door volgende ontk. *versterkt*.

4. met vragend futurum = zult ge niet? = bevel: wil je wel eens, **οὐ μὴ** verbod, wil je wel eens niet...

5. met **ἄν** en de opt. aor. als verzoek: zou je niet?

6. **οὐ(κ, χ)** (let op h. accent) in een antwoord: *neen*.

οὐ γὰρ ἀλλὰ adv. neen maar heus, want waarlijk.

οὐ γὰρ δή adv. toch zeker niet.

οὐ δῆτα adv. zeer zeker niet.

ὅσον τ' ὄργηναι ongeveer *e. vadem* τοσοῦτο ὅσον zoveel als.

ὅσω ἀμαθέστερος τοσ. θρασύτερος *hoe dommer deste brutaler.*

ὅσον οὐκ ἤδη ἔχειν τ. πόλιν *de stad bijna reeds in z. bezit te hebben.*

ὅταν τι δοῖς εἰς κέρδος *als men iets om het voordeel doet.*

1. τί δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν τεθνᾶσι... *nu zulke mensen dood zijn.*
2. ὅτε ῥ' ἀνίαζον, προσέειπε τὸ ἐν *zij hen verveelden, sprak hij.*
3. ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι *als de zoete slaap hem beving.*
4. ὥς δ' ὅτε τις ἵππος θείῃ *zoals wanneer een paard draaft.*
5. καδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε ἐν *hij verbeeldde zich soms.*
6. ὅτε γε μὴδ' ὑμᾶς πείθω, *daar ik zelfs jullie niet overtuig.*
7. τίς δ' οὗτος, ὅτε θ' εὐδουσι ἄλλοι; *wie ben jij daar (terwijl) anderen slapen.*

ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι, ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι

1. ἴσθι τοῦτο, ὅτι ψεύδει = *weet dit, dat gij liegt.*

ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι εἶπον: *wat betreft dat ik al lang gezegd heb.*

2. ἄρα τὸ ὅσιον, ὅτι ὅσιόν ἐστι φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν; *is het vrome, omdat het vroom is, geliefd b. d. goden?*

3. οἶδ' ὅτι νοσεῖτε *ik weet dat gij ziek zijt. ἔλεγον ὅτι Κῦρος τέθνηκεν*
zij zeiden dat: Cy. is dood = dat C. dood was. ἦκεν ἄγγελος,
λέγων ὅτι λελοιπῶς εἶη τὰ ἄκρα... zeggende dat hij de toρpen
verlaten had.

4. ζῶσά γ' ἄν, σάφ' οἶδ' ὅτι *als ze leefde (zou ze het wel doen) dat*
weet ik zeker.

οὔτε... ἐξῆλθες, ὅτι μὴ ἅπαξ *je bent nooit de stad uit geweest, behalve*
één maal.

ὅτι τάχιστα *zo snel mogelijk.*

1. οὐ μάλ' ἀκαχοίμην *ik zou niet erg verdrietig zijn. οὐ φάναι loochenen*
οὐκ ἔαν verbieden, maar μὴ ἀπόλοιτο: och, dat hij niet omkome.

2. οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι; *zijn er dan geen anderen? πῶς γὰρ οὐ: hoe zou*
het dan niet? natuurlijk wel.

3. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, *neen, niemand weet...*

4. οὐκ εἶ; *wil je wel eens gaan? οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων; wil je wel*
eens niet zitten treuzelen?

5. οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο; *zoudt u me niet het huis willen wijzen?*

6. ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει ἦν; *οὐκ. Was hij ook bij die stad? Neen.*

οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς *want waarachtig, het gaat mij slecht.*

οὐ μὲν οὖν adv. neen, veeleer, integendeel.

οὐ μὰ en *οὐ* alleen, met den acc. v. een godennaam: *neen, bij*.

οὐ μή (= *οὐ δέος ἐστὶ μή* er is geen angst dat) met Ind. Fut. of Subj. aor., soms Inf. *in geen geval, geen sprake van*.

οὐ μὴν ἀλλά conj. niettemin.

οὐχ ὅπως (= *μή ὅτι*) conj. niet alleen niet, laat staan dat.

οὐ relat. correl. adv. bij *ποῦ*; 1. alwaar, waar.

2. v. tijd: wanneer.

οὐδαμά — *μῆ* adv. nergens, nergens heen — langs, v. tijd: *nooit*.

οὐδαμόθεν — *όθι* — *οὐ* adv. nergens vandaan, nergens, geenszins.

οὐδαμόσε — *ῶς* adv. nergens heen, op geen manier, geenszins.

οὐδέ conj. en niet, maar niet, ook niet, zelfs niet.

οὐδὲ — *οὐδέ* adv. niet — en ook niet.

οὐδ' ῶς adv.: ook zó niet; *toch niet*.

οὐδέποτε adv. Ion. = *οὐδέποτε* nooit.

οὐδέπῃ adv. en volstrekt niet.

οὐδέν adv. volstrekt niet, i. h. geheel niet.

οὐδεπώποτε adv. nog nooit.

οὐκέτι adv. niet meer, niet langer, niet verder.

οὐκί adv. niet, neen; zie verder bij *οὐ*.

οὐκουν adv. Ion.: *οὐκων*. 1. *dus niet*.

2. niet? vraagwoord; bevestigend antwoord verwacht.

οὐκοῦν adv. oorspr. vraagwoord: niet waar? verzwakt tot *dus*.

οὐκω — *ων* — *ως* Ion. voor *οὐπω*, *οὐκουν*, *οὐπως*.

οὐν Ion. *ῶν* adv. 1. diensvolgens, derhalve, dus.

2. werkelijk, inderdaad.

3. dus, ik wou maar zeggen; het vorige weer opvattend.

4. hoe het zij, in elk geval.

5. na pron. rel. = dan ook, Lat. — cumque.

οὐνεκα (= *οὐ ἔνεκα*) — *κεν* *φο.* conj. 1. (datgene) waarom, meestal als attractie v. *τούτου ἔνεκα*, *ὅ* *daarom dat, omdat*.

2. *φο.* na verba sent. et decl. = *ὅτι dat*.

3. *φο.* = *ἔνεκα*, c. gen. ter wille van, wat betreft.

οὐπῃ adv. nergens, in geen geval.

οὐποθι *φο.* adv. nergens.

οὐ ποτε, *οὐποτε* adv. nooit, nooit meer.

οὐ πώποτε, *οὐπώποτε* nog nooit.

οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, οὐ τὸν Δία neen, bij Zeus.

οὐ μὴ πίθηται: geen sprake van dat hij zal luisteren.
οὐ μὴν ἀλλὰ πειράσομαι ik zal het niettemin proberen.

1. ἔστιν οὗ = er is, waar = op sommige plaatsen.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ waar, wanneer zulken nodig zijn.

οὐδαμοῦ γῆς nergens ter wereld. οὐδ' λέγειν voor niets achten.

δόλω, οὐδε βίηφι met list, maar niet met geweld.
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα en niet, waar gij woont, en
ook niet met wie gij leeft.

ὁ τ' ἄριστον Ἀχιλλέα οὐδὲν ἔτισεν dat hij... i. h. geheel niet heeft geëerd.
οὐδεπ. ἐφρόντισας τῶν νέων je hebt je nog nooit om de jeugd bekommerd.
τὸν οὐκέτι φασὶ νέεσθαι van wien ze zeggen dat hij niet meer zal
terugkomen.

1. οὕκων δὴ ἔπειθε hij kon hem dus niet overhalen.
2. οὕκουν σοι προῦλεγον heb ik het je niet voorspeld?
οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω πεπαύσομαι, wanneer ik de kracht niet heb,
zal ik dus werkeloos blijven.

1. ἐπεὶ οὖν παύσαντο toen zij dus (dan) hadden opgehouden.
2. εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι θεός als er dus nu, zoals inderdaad
het geval is, een god bestaat.
3. ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λόγον dus, ik wou maar zeggen, die rede, die
zij uitsprak...
4. τῇ δ' οὖν στρατιᾷ ἀπέδωκε μίσθον aan het leger in elk geval betaalde
hij soldij. εἴτε οὖν εἴτε μή hetzij dan wel, hetzij niet.
τί οὖν welnu, wat zou dat? 5. ὅστις οὖν wie dan ook.

1. πρῆξαντα... οὕνεκα δεῶρ' ἰκόμεσθα na te hebben verricht... dat
waarom wij hier gekomen zijn. οὕνεκα τὸν Χρῆστον ἠτίμασεν
omdat hij Chr. had gehoond.
2. οἶδα οὕνεκα Πηλεόπεια ἀκιδνοτέρη ik weet dat P. zwakker is.
3. γυναικὸς οὖν. terwille v. e. vrouw. θάρσει προνοίας οὕνεκα wees ge-
rust, wat die voorzorg betreft.

οὔποτε φύλλα φύσει hij zal nooit meer bladeren voortbrengen.
οὐπ. μοι τὸ κρήγγον εἴπας nog nooit hebt ge mij het gunstige gezegd.

οὐ πω, οὐπω adv.: nog niet.

οὐ πως, οὐπως adv. geenszins, volstrekt niet.

οὔτε adv. en niet; veelal *οὔτε — οὔτε* noch, noch.

οὔτι adv. neutr. v. *οὔτις* i. h. geheel niet.

οὐ τοι en *οὔτοι* adv. zeker niet, heus niet.

οὔτως adv. Att.; vóór medeklinkers en Ion. altijd *οὔτω*.

1. zo, meestal = het voorafgaande, zozeer.

2. zo waarlijk als.

3. zo maar, zonder meer.

οὕτωςί versterkt *οὔτως*, juist *ζό*.

οὐχ en *οὐχί* niet, zie verder bij *οὐ*.

ὅφρα *φο.* conj. correl. met *τόφρα*. 1. zolang als, terwijl.

2. totdat c. ind. = dum. c. *ind*.

3. totdat, na hoofdtijd c. *subj.* na histor. tijd. c. *opt.* = dum c. *subj.*, met finale kracht: *οὔδατ intussen*.

4. opdat, om, c. *subj.* na hist. tijd ook c. *opt.*

ὅχα *φο.* adv. versterking v. d. superl.: verreweg.

ὅψέ adv. laat (daarna), pas laat, comp.: *ὀψιλάτερον* sup. *ὀψιλάτατα*.

II

πάγχυ adv. Ion. en *φο.* voor *πάνυ* geheel en al, *μάλα* *πάγχυ*.

πάλαι adv. oudtijds, lang geleden, al lang.

πάλιν adv. 1. terug, opnieuw, vaak met *ἀθίς*.

2. tegen.

παντάπασι(ν) adv. 1. geheel en al, in alle opzichten.

2. in e. antwoord: zeer zeker.

πανταχῇ, πάντη, πάντη adv. 1. overal, overal heen.

2. in alle opzichten.

πανταχόθεν, παντόθεν adv. v. alle kanten.

πανταχόθι, πανταχοῦ adv. overal.

πανταχοῖ, πανταχόσε παντόσε adv. overal heen.

πανταχῶς, πάντως adv. op alle manieren, geheel en al.

i. e. antwoord: ja zeker.

οὐ πω λῆγε χόλοιο *hij hield nog niet op m. z. drift.*

ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβημένοι *daar is het volstrekt niet mogelijk af te dalen.*

οὔτε θεῶν τις, οὔτ' ἀνθρώπων.

οὔτι κάκιστος *volstrekt niet de lafste, alles behalve laf.*

οὔτοι ἔτι δηρόν *heus niet lang meer.*

1. οὕτως, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει *zó, als die daar zegt.*

2. οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων *zo waarlijk moge ik vreugde aan mijn kinderen beleven.*

3. ἀλλ' οὕτω πρὸς ἡδονήν *maar zo maar, naar ieders lust.*

1. ὄφρ' Ἀχ. μήνιεν *zolang Achilles mokte. ὄφρα τοι ἀμφεπέροντο Μενέλαον, τόφρα... terwijl zij bezig waren met Menelaos, in die tijd...*

2. ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο *tot dat hij de grote grot bereikte.*

3. ἔχει κότον ὄφρα τελέσῃ *bewaart z. wrok totdat hij hem gekoeld heeft (= om hem te koelen).*

4. ὄφρα τάχιστα εἶπη *om zo spoedig mogelijk te gaan zeggen. ὄφρ' ἑτάρον θάπτει om zijn vriend te begraven.*

alleen in ὅχ' ἄριστος verreweg de beste.

ὁπὲ τῆς ἡμέρας *laat op d. dag. ὁπὲ φρονεῖς εἶ παρ laat kom je tot verstand.*

II

ὁ δ' ἤχθετο π.μάλα *hij was geheel en al gehaat.*

βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος *v. een lang geleden gestorven man. τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι hij is al lang dood voor jullie.*

1. πάλιν ἐξ ἀρχῆς *weer van het begin af.*

ὁ γέρον πάλιν ὤχετο *de grijsaard ging terug.*

2. οὔτις πάλιν ἐρέει *niemand zal tegenspreken.*

1. παντάπασι βούλομαι *in alle opzichten wens ik het.*

2. εἶτα ἀνελεύθερον νομίζεις; π. γε *En dan vind je dat slaafs? Ja, zeer zeker.*

1. π. ἄστεος *overal i. d. stad. προσδέξου π. bekijk (hen) aan alle kanten.*

2. κακῶς πέπρακται π. *het is in alle opz. slecht gegaan.*

πανταχοῦ γῆς *overal ter wereld.*

πάντως οὐ *in het geheel niet. ἢ λέγω; πάντως. Zal ik het heus zeggen? Ja zeker.*

πάνν adv. (zie *πάγχν*) zeer, geheel en al; in een antwoord. *πάνν γε, πάνν μὲν οὖν*: ja zeker, helemaal, met het lidwoord, als adjectief: groot, beroemd.

παρά adv. daarbij, daarnaast.

gewoonlijk *Praepos I c. gen.* (ook *πάρ*) 1. van de kant van, alleen v. personen. 2. bij passiva: *door* = *ὑπο*.

II. c. dat. 1. bij, *naast*, bij verba v. rust en v. beweging.

2. bij, naar het oordeel van, in de ogen van.

3. *παρ' ἐαυτῷ γενέσθαι* bij, tot zichzelf komen.

III. c. acc. 1. naar toe, v. personen, bij.

2. langs, naast.

3. voorbij.

4. v. tijd: naast, gelijklopend met, dus *gedurende*.

5. voorbij, naast, vand. *in strijd met, tegen*.

6. bij getallen: *ορ* — *να*.

7. vergeleken bij.

8. naast, behalve.

πάρα en **πάρ** = *πάρεστι* en *πάρεισι* er is aanwezig, het is mogelijk.

παράπαν adv., vaak met *τό*: over h. alg., geheel en al.

παραντά en **παραντίκα** adv. ogenblikkelijk.

παρέκ en —**έξ** adv. en praep. 1. c. gen.: er buiten langs, behalve.

2. c. acc. voorbij.

3. buiten . . . om.

πάρουθεν(ν) *φο*. adv. 1. van voren. 2. v. tijd: tevoren.

3. praep. c. gen.: vóór.

πάρος adv. te voren; conj. c. inf. eer dan, vóór. c. gen. vóór.

πατρόθεν adv. v. vaders kant, met vaders naam.

πεδόθεν adv. v. d. grond af, v. harte. **πέδονδε** adv. naar d. grond.

πέζη adv. te voet, over land, overdr.: in proza.

πέλας adv.: dicht bij, c. gen. nabij.

ὁ πέλας de buurman, zijn naaste.

περ enditica, die het voorafgaande versterkt; vooral relativa, bv. *ὅσπερ* precies hij, die.

1. zeer, vooral, in elk geval.

2. bij participia = *καίπερ*.

πέρα adv. verder; c. gen. verder dan; v. tijd: na.

πέραθεν adv. van de overkant.

πάνν ὀλίγοι of ὁ. πάνν. ὡς πάνν εἰδῆτε ofdat gij geheel en al moogt weten. ὁ πάνν Περικλῆς de beroemde Perikles.

παρὰ δὲ χρυσόθρονος "Ἡρῃ en daarnaast etc.

I. 1. ἐλθεῖν παρὰ Διὸς van Zeus komen. ἀκούειν παρ' ἀγγέλων. 2. παρὰ πάντων ὁμολογεῖται door allen wordt erkend.

II. 1. ἡμένη παρὰ πατρί naast haar vader gezeten. παρὰ σοὶ κατέλυνον zij namen bij u hun intrek.

2. οὗτος παρ' ἐμοὶ δίκαιός ἐστι, die is in mijn ogen rechtvaardig.

III. 1. ἡρέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παῖδια de kinderen werden bij hem gebracht.

2. παρὰ θῖνα θαλάσσης langs het strand der zee. κληῖδα παρ' ὤμων in het sleutelbeen naast d. schouder.

3. παρὰ τὴν Βαβυλῶνα παριέναι. B. voorbijtrekken.

4. παρὰ πότον gedurende het drinken, bij een glas wijn.

5. παρ' ἐλπίδα tegen verwachting. π. τοὺς νόμους tegen de wetten. (κατὰ τ.ν. in overeenstemming met de wetten).

6. παρὰ τέτταρας ψήφους of 4 stemmen na. παρὰ μικρόν bijna.

7. παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα vergeleken bij de overige dieren. παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαι = gelijk niets achten.

8. οὐκ ἐστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα er zit niets anders of behalve dat.

οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα niemand aanwezig om te οὐτὶ πάρα προ- νοῆσαι niet mogelijk iets te bedenken.

οὐκ εἰμὶ τὸ παρ. ἄθεος niet geheel en al atheïst.

τὸ παραντίκα ἡδὺ het genot v. h. ogenblik.

1. νῆχε παρέκ hij zwom er buiten langs. π. εἰπεῖν bezijden (de waarheid) spreken. παρὲξ δὲ τοῦ ἀργυροῦ behalve h. zilver. 2. μέγα σῆμα π. voorbij het grote graf. 3. δῶρα π. Ἀχιλλῆα δέχεσθαι geschenken buiten Ach. om aannemen.

1. πάρ. δὲ λάμπετο αἰχμῇ v. voren glinsterde de punt. 2. ἃ πάρ. ἐπέστην wat ik te voren beloofd heb.

3. πάρ. Ὀδυσσεὺς μεγάροιο νόορ het huis v. Odysseus.

πάρος μεμνῆται (reeds) te voren vol vuur; πάρος οὐδας ἐκείσθαι νόορ de bodem te bereiken; δωμάτων π. νόορ het huis.

πατρ. ὀνομάζειν met vaders naam (er bij) noemen.

οἱ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶ die u v. harte dierbaar zijn.

ἐν τ. νησὶ ... οἱ ἄλλοι πάντες πέζῃ alle anderen over land.

τάφου πέλας nabij het graf. πᾶς τις αὐτὸν τοῦ π. μᾶλλον φιλεῖ elk houdt meer v. zichzelf dan van zijn naaste.

1. μίνυνθα περ zeer kort. τιμὴν πέρ μοι ὄφελλον ἐγγυαλῆαι eer behoorde hij mij in elk geval te verlenen. 2. ἀλόχῳ περ εὐόση hoezeer gij ook mijn vrouw zijt.

μὴ λέξης πέρα spreek niet verder. θαυμάτων πέρα meer dan wonderen. π. μεσοῦσης ἡμέρας na de middag.

πέραν adv. Ion. *πέρην*: aan, naar de overkant; c. gen. *over*.

περί adv. 1. i. h. rond, rondom. 2. zeer.

praep. I c. gen. plaatselijk: om.

2. over, bij ww. v. weten, horen, zeggen, vrezen.

3. wat betreft.

4. *πο.* νόοι, boven.

II. c. dat. 1.-om, plaatselijk, vooral v. kleren.

2. evenals bij de gen. *om*, als doel of aanleiding.

III. c. acc. 1. om, bij beweging, en rust in grotere omtrek.

2. iemands gevolg, of iemand met zijn gevolg.

3. met betrekking tot, met, ten opzichte van.

4. bij tijdsbepalingen en getallen: omstreeks.

πéριξ Ion. en *πο.* adv. i. h. rond, rondom.

praep. c. gen. en acc. rondom.

πέρι πρό en **περιπρό** *πο.* naar alle kanten.

πέρυσι(ν) adv. een jaar geleden.

πῆ Ion.: *κῆ* vragend adv.: waarlangs? waarheen? hoe?

πῆ μὲν — πῆ δέ eensdeels, anderdeels.

πη Ion.: *κη* onbepaald adv.: ergens langs, — heen, op een of andere manier; ongeveer, soms.

πηνίκα vragend adv.: hoe laat?

πλήν adv. alleen behalve, behalve dat; *praep.* c. gen.

πλησίον adv. nabij; ook c. gen.; comp. en sup. — *ιαίτερον — ιαίτατα*.

πόθεν Ion.: *κόθεν* vragend adv. waarvandaan, waarom?

ποθέν Ion.: *κοθέν* onbep. adv. ergens vandaan.

ποδί *πο.* en **ποῦ**, Ion.: *κόδι* en *κοῦ*, vragend adv. *waar?*

ποδί *πο.* en **που**, Ion.: *κοδί* en *κον* onbep. adv. *ergens*.

2. misschien, bijgeval, dunkt me, soms.

ποῖ Ion.: *κοῖ*, vragend adv. waarheen, waar?

πολλά adv. zeer, dikwijls; *τὰ πολλά* meestal.

πολλάκι(ς) adv. dikwijls.

πόλλαχα — χῆ — χῶς vele malen, op vele manieren.

πολλαχόθεν adv.: van vele kanten.

διαβαλόντες πέρην overstekend. πέραν τ. ποταμοῦ over de rivier.

1. περὶ δὲ Τρωαί Tr. vrouwen rondom. 2. περὶ μὲν θείειν ταχόν zeer vlug i. h. lopen. περὶ κῆρι rond h. hart, of zeer in het hart.

I. 1. τείχη περὶ Λαρδανίας de muren om Troie περὶ τρίποδος θεῖν om een drievoet een wedloop houden. ἀμύνεσθαι περὶ πατρίδος om het vaderland zich weren.

2. περὶ φόνον βουλευέειν beraadslagen over een moord.

3. τὰ περὶ τῆς δίκης alles betreffende het proces.

4. περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων boven alle anderen uitsteken. περὶ πολλοῦ ποιέσθαι (boven veel) hoog stellen π. οὐδένοσ ἡγεῖσθαι niets waard achten.

II. 1. περὶ στήθεσσι om de borst. π. δουρὶ πεπαρμένη gestoken om de lans.

2. περὶ γὰρ ὅτε νησὶν hij had angst om de schepen.

III. 1. περὶ κεῖνον ὀμίλειν zij drongen om hem heen. διατρέβειν περὶ Πιερίην omtrent P. vertoeven.

2. οἱ περὶ Ἡράκλειτον. H. en zijn aanhangers.

3. εὐσεβέειν π. θεοὺς vroom zijn ten opzichte v. d. goden. π. τι εἶναι met iets bezig zijn. τὰ περὶ τὸ σῶμα.

4. π. μέσας νύκτας. π. τὰ Μηδικά omstr. de Perz. oorlogen.

πέριξ ὑπορύσσοντες i. h. rond ondergravende. πέριξ τοῦ ἱεροῦ om de tempel. βωμὸν πέριξ om h. altaar.

π. π. γὰρ ἔγχεϊ θῶεν hij raasde n. alle kanten met z. lans.

πέρυσσι βουλευέειν λαχόν h. vorig jaar door het lot lid v. d. raad geworden.

πῇ ἔβαν εὐχολαί; waar zijn je beloften gebleven (heen)? κῇ ἀποβήσεται; hoe zal het aflopen?

ἢ πῇ με προτέρω ἄξεις of zul je me ergens verder heen voeren? οὐδέ πῃ ἔστι het gaat niet aan. οὕτω πῇ zó ongeveer.

πηνίκα μάλιστα; hoe laat ongeveer?

πλὴν ὅσον behalve voor zover. πλὴν Διός behalve Zeus.

πλὴν τοξενθῆναί τις ἐλέγετο behalve dat men zei dat er iemand met e. pijl geraakt was.

πλήσιον γὰρ ἦν τοῦ δεσμωτηρίου want die was dicht bij de gevangenis. οἱ πλ. de naasten.

πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; waarom heeft zij een plengoffer gezonden?

ἔχεις τι βέλτιον ποθεν λαβεῖν; kunt gij ergens iets beters vandaan halen?

πόθι τοι πόλις waar is je stad? ποῦ γῆς; waar ter wereld?

1. οὐχ ἑκάς που ergens niet veraf. 2. οὐδεὶς που τοῦτο ἀγνοεῖ niemand, dunkt me, weet dit niet. ὥς δ' ὅτε πού τις θηρήτηρ... evenals wanneer soms een jager...

ποῖ γῆς ἦκω; waar ter wereld ben ik gekomen. ποῖ βλέπων; met het oog waarop?

πολλάκι γὰρ σέο ἄκουσα dikwijls heb ik u gehoord.

- πολλαχόθι* *φο.* en *πολλαχοῦ* adv.: op veel plaatsen, v. tijd: dikwijls.
πολλαχόσε adv. naar veel kanten.
πολλόν en *πολύ* adv. veel, zeer, hevig; bij superl. verreweg.
πόποι interj. och! helaas! verbazend! meestal ὦ πόποι.
πόρρω adv. *φο.*: *πόρσω* comp. en sup. — *ωτέρω* — *ωτάτω*; vooruit, ver weg, verder; c. gen. ver van, en ver in.
πόρρωθεν adv. van verre.
ποσάκις adv. hoe dikwijls?
πόσε *φο.* adv. = *ποῖ* waarheen?
πότε Ion.: *κότε* vragend adv.: wanneer?
ποτέ Ion.: *κοτέ* onbep. adv.: eens (hetzij nu, vroeger of later), in vragen: toch wel; *τί ποτε* wat toch wel? (zie bij *τί*) *ποτέ μὲν* — *ποτέ δέ* nu eens — dan eens.
ποῦ = *πόθι*, zie aldaar: waar?
πουν = *ποθι*, „ „ ergens, misschien, dunkt me.
πρίν adv. vroeger, te voren, eerder; ook *τὸ πρίν conj.*: 1. c. inf. of acc. c. inf. vóór, voordat. of c. Ind.

2. met betr. op de toekomst na ontk. zinnen met hoofdtijd
πρίν ἄν c. subj. en na hist. tijd c. *ind.* of *opt.*: *niet vóórdat.*

- πρό* adv. 1. v. plaats; vooraan, voort, naar voren.
 2. v. tijd: te voren.

Praep. c. gen. 1. v. plaats, vóór, v. tijd, vóór.
 2. ter verdediging van = *ὑπέρ*.
 3. v. voorrang: meer dan, boven.
 4. in plaats van.

- προπάρουθε(ν)* *φο.* adv. 1. v. plaats: vooráán, c. gen. vóór.
 2. v. tijd: te voren.

πρόπαλαι adv. zeer lange tijd geleden.

πρός *φο.*: *ποτί* en *προτί* adv. er bij, bovendien.

Praep. I c. gen. 1. vandaan, v. d. kant van.

2. *aan* de kant van (cf. Lat. a c. abl.).
 3. ook a. d. kant v. *personen*, dus: op iemands hand.
 4. v. d. kant van, bij passiva = *ὑπό* door.
 5. op bevel van, naar het oordeel van.
 6. bij bezweringen: om de wille van.
 7. in overeenstemming met, gepast voor.

II. c. *dat.* bij, aan, naast, in rust, en beweging naar rust toe.

πολὺν μείζων veel groter. π. φίλτατος verreweg de liefste.

πόρρω τοῦ εἰδέναι ver van het weten af. πόρρω τῶν νυκτῶν = diep in de nacht.

πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι; waarheen vluchten jullie op h. gezicht v. e. man.

πότ', εἰ μὴ νῦν; wanneer, zo niet nu?

ἦν π. χρόνος er was eens e. tijd. ὥς π. τις ἐρέει zó zal eens iemand zeggen.

δούλους ἔοντας τὸ πρὶν te voren slaven zijnde. πρὶν γῆρας ἔπεισιν eer zal de ouderdom (haar) overvallen.

1. πῖεῖν πρὶν λείπειν drinken, voor geplengd te hebben. πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισεν voordat z. vrouw hem had overgehaald.

2. οὐκ ἄπειμι πρὶν ἂν δῶ τὴν δίκην Ik ga niet heen, voordat ik mijn verdiende loon gekregen heb. οὐδαμῶθεν ἀφίεσαν. πρὶν παραθεῖεν ἄριστον Zij lieten hen nergens gaan vóórdát ze een noenmaal hadden voorgezet.

1. προχέοντο, πρὸ δ' Ἀπόλλων zij stormden n. voren, Apollo voorop. πρὸ ὁδοῦ verder op de weg, bevorderlijk. οὐρανῷ πρὸ νόον a. d. hemel. 2. τὰ πρὸ τ' ἔοντα het verleden (= het tevoren zijnde).

1. πρὸ ὀφθαλμῶν voor ogen; πρὸ δείπνου voor de maaltijd. πρὸ τοῦ voor dezen. 2. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν.

3. δυοδαίμων πρὸ πασῶν γυναικῶν rampzalig boven alle vrouwen. 4. ἄλλον πρὸ ἑαυτοῦ een ander i. plaats v. hemzelf.

1. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπ. ἔθηκαν νόον de mannendeugd hebben de goden zweet geplaatst, d. i. mannendeugd is zonder zweet niet te bereiken.

πρὸς δ' ἔτι καὶ en ook nog bovendien.

I. 1. ἀλώμενος πρὸς ἡοίων ἀνθρώπων zwervend van af de Oosterse mensen. πάππος ὁ πρὸς πατρός grootvader v. vaders kant.

2. πρὸς τοῦ λιμένος aan de kant v. d. haven.

3. Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν. Zeus staat a an onze kant.

4. γελῶμενος πρὸς σοῦ uitgelachen door u.

5. δικαιοτάτον πρὸς θεῶν naar het oordeel der goden zeer rechtvaardig.

6. πρὸς θεῶν om godswil.

7. οὐ πρὸς σοφοῦ (past) niet voor een wijze; οὐ πρὸς ἁπαντος ἀνδρός geen zaak voor Jan en alleman.

II. 1. πρὸς βωμῷ bij het altaar. λαβεῖν προτί οἱ bij zich nemen.

2. bij, bovenop.

III. c. acc. 1. naar, op iets toe.

2. met vijandelijke bedoelingen: op af, tegen.

3. zonder vijandschap: *tegen*, *met*, na ww. v. spreken, en *voor*.

4. met betrekking tot, met het oog op.

5. vergeleken bij.

6. van doel: tot.

7. van tijd; tegen.

προσέτι, *πρὸς δ' ἔτι* adv. nog bovendien.

πρόσθ(ε)ν adv. 1. van voren, voorwaarts.

2. v. tijd: te voren, vroeger.

3. *πραεφ. c. gen.* vóór, ter bescherming van.

πρόσ(σ)ω adv. 1. naar voren, vooruit, verder; ook: *τοῦ πρόσω* verder.

2. ver, in de verte, v. plaats en tijd.

πρότερον adv. vroeger, eerder.

πρότερον ἢ c. inf. of verb. fin.: voordat.

προτέρω adv. verder, meer n. voren.

προὔργου uit *πρὸ ἔργου* vooruit, dienstig, comp. en sup. — *ιαίτερον*
— *ιαίτατα*.

πρωί en *πρώ* adv. vroeg, comp. en sup. — *αίτερον* — *αίτατα*.

πρώην adv. onlangs, eergisteren.

(τὸ) *πρῶτον* en (τὰ) *πρῶτα* eerst, het eerst.

ἐπὴν, *ἐπεὶ* of *ὅποτε* *πρῶτον* zodra, *τὴν πρώτην* (*ῥᾶν* of *ὀδόν*) terstond.

πύκα *φο.* adv. 1. dicht, stevig, herhaaldelijk. 2. zeer.

πυκινόν — *ά* — *ῶς*, *πυκνά* adv. = *πύκα*; ook: verstandig, slim.

πω Ion.: *κω* enclit. adv. *nog*, steeds met ontkenning.

πώμαλα adv. allerminst, volstrekt niet.

πώποτε adv. ooit, meestal met *οὐ* nog nooit.

πῶς Ion.: *κῶς* vragend adv. 1. hoe?

2. met *ἄν* uitdrukking v. e. wens.

πῶς δοκεῖς; wat denk je wel? van wat ben je me, duchtig.

πως Ion.: *κως* onbep. adv. 1. op een of andere wijze, soms.

vaak na *αἰ*, *εἰ*, *οὐ* etc. 2. verdoezelend: zowat, ongeveer.

‘P

ἔ, *ἔά* adv. dus, dan, zie verder *ἄρα*.

2. πρὸς τοῖσδε *hierbij, bovendien.*

III. 1. πρὸς μεσημβρίαν *naar het Zuiden.*

2. ἵεναι πρὸς τοὺς πολεμίους *of de vijanden af gaan.*

3. σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς τινα . . . *met iemand. μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστάς getuigen vóór de rechters.*

4. πρὸς ταῦτα *met het oog daarop* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον *wat op d. oorlog betrekking heeft.*

5. κοῖός τις πρὸς τὸν πατέρα *wat voor iemand bij zijn vader vergeleken.*

6. πρὸς τί; *waartoe?* πρὸς χάρι *δημηγορεῖν naar de mond (eig. ten pleziere van) praten.*

7. πρὸς ἑσπέραν *tegen den avond.*

1. πρ. ἔχειν *van voren, voor zich houden.*

2. ὁ πρόσθεν λόγος *de vroegere redenering.*

3. πρόσθε πυλάων *vóór de poort.*

1. ἵπποι πρόσσω *μεμανῖαι vooruit strevende paarden.*

2. πρόσσω τοῦ ποταμοῦ *ver van en ver of de rivier. πρόσσω τῆς νυκτός ver in de nacht.*

ὀλίγον πρότερον *kort te voren; πρότερον ἢ βασιλεῦσαι voordat hij koning was. πρ. ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν voordat zij het karakter hadden leren kennen.*

φαίνεται γὰρ μοι προὔργου τι ἂν γενέσθαι *het komt me voor dat het iets vooruit zou kunnen komen.*

πρὼ ἐτι τῆς ἡμέρας *nog vroeg of den dag.*

μέχρι οὗ πρὶν καὶ χθές *tot de laatst geleden tijd.*

οὐρῆας μὲν πρ. ἐπώχετο *de muilezels viel hij het eerst aan.*

ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται *zodra hij geboren is.*

1. σάκος πύκα ποιητόν *stevig gemaakt πύκ' ἐβάλλετο werd herhaaldelijk getroffen.* 2. π. φρονέοντες *zeer verstandig.*

ἐμοὶ πικρὰ φρονέοντι *door mij, die slim nadacht.*

ἑσθλὸν οὔτε τί πω εἶπας *nog nooit heb je iets gunstigs gezegd.*

πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας; *hoe zullen ze u een aandeel geven?*

2. πῶς ἂν θάνοιμι; *hoe zou ik kunnen sterven? Mocht ik toch sterven!*

πῶς γὰρ οὐ; *hoe zou het niet? ja natuurlijk.*

πῶς δοκεῖς καθύβρισεν *zij mishandelde hem van wat ben je me.*

1. αἶ κέν πως βούληται ἀμῦναι *of hij soms wil verdedigen.*

2. ὥδέ πως *zowat zó; ἄλλως πως of e. andere soort van manier.*

ῥέα adv.; *po.* en *Ion.*: **ῥεῖα** adv. *gemakkelijk*, *zorgeloos*.

ρίμφα *po.* adv. *snel*, *vlug*.

Σ

σάφα adv. *duidelijk*, *nauwkeurig*, *zeker*, *precies*.

σήμερον *po.* adv. *Att.*: **τήμερον** *vandaag*, *heden*.

σίγα, **σίγη** adv. 1. *stilzwijgend*, *in stilte*.

2. *c. gen.* *buiten weten van*.

στοιχηδόν adv. *op een rij*; *naast of achter elkaar*.

σύν *oud*: **ξύν**, adv. *te zamen*, *te gelijk*.

praef. c. dat. 1. *samen met*.

2. *op de hand van*. 3. *met behulp van*.

4. *gevolg aanduidend (= cum. Lat.) tot*.

5. *in overeenstemming met*.

σφόδρα — **δρῶς** adv. *zeer*.

σχεδόθεν *po.* adv. *van nabij*.

σχεδόν *po.* adv. 1. *nabij*, ook *c. gen.* en *dat*.

2. *bijna*, *ongeveer*, *dunkt me*.

σχολῇ adv. *op zijn gemak*; *met moeite*, *i. h. geheel niet*.

Τ

τᾶλλα = **τὰ ἅλλα** adv. *overigens*, *voor de rest*.

τᾶν, **ταν** met *ᾶ*; *mijn beste*.

ταυρηδόν adv. *als een stier*.

ταύτη, versterkt **ταυτηί** *demonstr. adv.*: *hier*, *op deze manier*, *zó*.

τάχα adv. *po.* *spoedig*; *οὐ τάχα* *niet gauw*, *niet licht*.

pro. *wellicht*, *misschien*; **ταχέως** = *snel*.

τε conj. *en*, encl. gebruikt achter h. woord (*Lat. —que*) **τε...τε...**
zowel als **τε...ιδέ** en **τε...ἤδέ** maar toch.

in vele verbindingen, met afgesloten betekenis. **τε — καί**, **εἴτεο**
— **ἀλλά τε**. **δέ τε**, **μέν τε**.

bij pronomina generaliserend **ὅς τε** = **ὅς τις** *alwie*.

soms volkomen overbodig; bv. bij vraagw.; niet te verwarren met:

τε acc. s. *Dor.* = **σε** **τέρ** = **τέα** = **σά** of **τέρ** = **τέο** = **τίνος**;

τέλος adv. acc. v. h. subst.: *ten slotte*.

ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε *hij zwaaide hem gemakkelijk.* θεοὶ ῥεῖα ζῶντες
de zorgeloos levende goden.
 ῥίμψα Fe γούνα φέρει *vlug dragen hem z. knieën.*

Σ

οὐ σάφα οἶσθ' *gij weet niet precies;* σάφ' ἴσθι *weet wel.*
 παύσωμεν πόλεμον σ. *laten we vandaag met de oorlog ophouden.*
 1. σίγ' ἔχειν *zich stil houden.* 2. σίγη τοῦ Αἰθίοπος *buiten weten v.*
d. Aethiopiër.

ξὺν παιδί πύργῳ ἐφειστήκει *zij stond met haar kind op het bastion.*
Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. M. en de zijnen. σὺν θεῷ met gods
hulp.

2. σὺν ἡμῖν οἱ θεοὶ *de goden zijn op onze hand.* 3. σὺν δουρί *met behulp*
van de lans. 4. σὺν δημοσίῳ κακῷ: *tot ramp v. h. alg.* 5. σὺν

τῷ νόμῳ *met de wet.*

σφόδρα γε *ja zeker.*

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν *toen zij dan dichtbij (elkaar) waren.* σχεδὸν
 ἔγχεος *dicht bij de lans.* τύμβον σχεδὸν *bij het graf.* σχεδὸν
 πάντες *bijna, vrijwel allen.*

σχολῇ σ' ἄν ἐστευλάμην, *ik zou u i. h. geheel niet ontboden hebben.*

T

ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος, *beste jongen dit is diezelfde...*

ταυρ. ὑποβλέψας *(hem) als een stier (v. anderen) aankijkende.*

αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη: *hij werd hier zo vernietigd.*

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις *dan zou de stad spoedig het hoofd buigen.*
 τάχα δ' ἄν τι καὶ ἐπαύροιτο *misschien zou hij wat te danken*
gehad hebben.

ἀνδρῶν τε θεῶν τε *zowel v. mensen als goden.*

ἐγὼ δ' ὀλίγον τε, φίλον τε ἔχων *met een klein maar toch aangenaam*
deel...

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι
 ξυνέηκε μάχεσθαι *wie van de goden heeft hen beiden samen ge-*
bracht om in twist te strijden.

τέλος διέστησαν *ten slotte gingen zij uiteen.*

τέως, τελώς, τεῖος, τῆος adv. zólang, in die tussentijd, intussen.
τέως ἄν, zolang als

τῇ interj. zie daar, pak aan.

τῇ demonstr. adv. daarlangs, daar.

τῇ μὲν . . . τῇ δέ aan de ene . . . aan de andere kant.

τῇ . . . τῇ of ἧ daarheen — waarheen, zo — als.

τῇδε adv. bij ὅδε: hier, zó.

τῇλε φο. adv. ver; c. gen. ver van.

τηλόθεν φο. adv. uit de verte.

τηλόθι en τηλοῦ φο. adv. ver, in de verte.

τῆμερον = σήμερον adv. vandaag, heden.

τῆμος adv. φο. correl. met ἤμος = toen (tum), dan, zie ἤμος.

τηνίκα — καδε — καῦτα adv. op dat ogenblik.

τῆος zie τέως adv. intussen.

τί vragend adv. wat, in welk opzicht, waarom, hoe?

τι onbep. encl. adv. op zekere hoogte, enigszins, hoe dan ook, zowat.

τίη vragend adv. waarom nu toch?

τίπ(ο)τε φο.: τίποτε soms τίφθ' waarom toch?

τοί encl. adv.: stel je voor, inderdaad, heus; vaak te zwak om te vertalen.

τοιγάρ adv. welnu dan.

τοιγάρτοι en τοιγαροῦν adv. dan ook, daarom dan ook.

τοίνυν adv. welnu, dus, werkelijk.

τόσονδε, τοσοῦτον adv. zózeer.

τοσοῦτω adv., vooral bij comp.: in verband met ὅσω hoe . . . τ. des te.

τόσ(σ)ακίς adv. zó dikwijls.

τότε adv. v. tijd: in die tijd, dan, toen.

τοῦνεκα, — κεν φο. adv. uit τοῦ ἔνεκα — κεν daarom.

τόφρα φο. demonstr. adv.: in die tijd, intussen, tot zolang.

τριχα, τριχῇ, τριχθά adv. in drieën.

τῷ φο. demonstr. adv. in dat geval, dan, daarom.

τῶς of τώς φο. demonstr. adv. zó, aldus.

Y

ὑπαί φο. adv. en praep. = ὑπό naar beneden, onder.

ὑπαιθα φο. adv. zijdelings onder iets weg.

ὄφρα τέως αὐτός τε μένω *opdat ik intussen zelf werkeloos blijf.*
 τέως ἂν παῖδες ὧσι *zolang zij kinderen zijn.*

Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, *ziedaar, Cycloof, drink wijn.*

τῇ βάλεν *dáar trof hij hem.*

χῶρος τῇ μὲν εὐρύς . . . τῇ δὲ στενός . . . *hier breed, daar smal.*

τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ ἡγεμονεύης *daarheen gaan, wáarheen gij maar de*
weg wijst.

καὶ τῇδε κακὸν πάσχειν *ook hier ellende lijden.* τῇδε εἴη *moge het zo*
gaan.

ὦλετο τῇλε *hij is ver weg omgekomen.* τ. φίλων *ver van z. vrienden.*

οἱ τί σοφοί *zij, die waarin knap zijn?* τέκνον, τί κλαίεις;
 εἰ τι πιστεύομεν, *als we enigszins vertrouwen.*

τὸ συγγενές τοι δεινόν *de bloedverwantschap is inderdaad een geweldige*
macht; αἰσχρόν τοι δηρόν *te μένειν het is toch heus een schande*
lang te blijven.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω *welnu dan, ik zal het zeggen.*

τοιγαροῦν πᾶσαι πόλεις Κῦρον εἶλοντο *daarom dan ook kozen alle steden*
Cyrus.

ἐγὼ μὲν τοίνυν ἀπείρηκα *welnu, ik geef er de brui van.*

ὅσῳ ἀμαθέστερον, τοσούτῳ θρασύτερον *hoe dommer des te brutaler.*

τότε κέν μιν πεπίθοιμεν *dan zullen we hem wel overhalen.*

τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε *daarom heeft hij rampen bezorgd.*

τόφρα δ' ἄρ' . . . ἔλνε ἵππους *intussen spande hij de paarden uit.*
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος *zolang verleent hij de Trojanen*
kracht.

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις *dan zou de stad snel bukken.* τῷ οὐ νεμεσίζοι'
 Ἀχαιοὺς *daarom ben ik niet boos op de Ach.*

μὴ τῷς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἐφίλησα *opdat ik je niet zo zal haten*
als ik je nu heb liefgehad.

Y

ὑπαὶ δὲ ἰδεσκεν *hij keek n. beneden:* χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος *onder*
(het geluid van) de koperen trompet.

ὑπαρ acc. v. e. neutr. subst. adverb.: in werkelijkheid.

ὑπέν, ὑπέξ *φο.* adv. onder iets vandaan, ook c. gen.

ὑπένερχε(ν) *φο.* van onderen, c. gen. onder.

ὑπέρ adv. boven. *praeφ. I c. gen.* 1. boven, over.

2. aan de overkant, over, voorbij.

3. ter verdediging van, voor.

4. ter wille van, om.

II. c. acc. voorbij, boven, over.

ὑπερθε(ν) adv. van boven; c. gen. te boven.

ὑπό adv. 1. onder. 2. ter begeleiding, daarbij.

praeφ. I. c. gen. 1. onder uit.

2. naar onder.

3. bij passiva: tengevolge van, *door*.

4. onder begeleiding van.

II. c. dat., 1. onder, v. rust onder iets.

2. onder, onderworpen aan.

III. c. acc. 1. onder naar toe.

2. v. tijd: gedurende, tegen.

3. onder, in onderwerping, bij vb. v. beweging en rust.

ὑπόδρα *φο.* adv. dreigend, somber.

ὑποκάτω adv. onder, beneden; c. gen.: beneden.

ὑψι *φο.* adv. in de hoogte, hoog, omhoog.

ὑψοθεν *φο.* adv. uit de hoogte.

ὑψόθι, ὑψοῦ *φο.* adv. in de hoogte.

ὑψοσε *φο.* adv. omhoog.

Φ

φεῦ interj. ach! wee! och, helaas. Wel, wel, ook c. gen. v. reden.

φή *φο.* adv. evenals.

Χ

χαμάδις, χαμᾶζε adv. naar de grond, ter aarde.

χαμᾶθεν adv. v. d. grond af.

ἔπαρ ἡ πόλις οἰκίσεται καὶ οὐκ ὄναρ *de stad zal in werkelijkheid bewoond worden en niet i. d. droom.*

ποδῶν δ' ὑπένερθε κοινή ἴστατ' *onder de voeten verrees een stofwolk.*

1. ὑπὲρ θαλάσσης ποτῶμενοι *over de zee vliegende.*

2. Οἱ ὑπὲρ Χερρονήσου Θοᾶρες *de Thr. voorbij de Ch.*

3. τελεῖν ὑπὲρ τ' ἔμαντοῦ *te volbrengen voor mijzelf.*

4. ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀποθανεῖν *om niet te sterven.*

ὑπὲρ Ἑρακλείας στήλας *voorbij de zuilen v. H.* ὑπὲρ ἀνθρώπων *boven menselijke kracht.*

ὑπερθε φοξὸς κεφαλὴν *van boven spits v. hoofd.* ὑπερθε μόχθων γίνεσθαι *de moeilijkheden te boven komen.*

ὑπὸ δ' ἔρματα τάνυσσαν *zij strekten de stutten daaronder.* λῖνον δ' ὑπὸ ἄειδεν *en daarbij zong hij een treurlied.*

I. 1. ῥέει κρήνη ὑπὸ σπείους *een bron stroomt onderuit e. grot.* ὅφ' Ἑκτορος φεύγοντες *onder H. ('s handen) wegvluchtend.*

2. λαβὼν ὑπὸ μάλης ἐγχειρίδιον *een dolk onder de oksel nemend.*

3. ὅφ' ἧς θανὼν *door haar gedood;* ἐκφέρεσθαι ὑπὸ φίλων *begraven worden door vrienden.* ὑπὸ τινος ἄλλου ἐπελαθόμην *door iets anders heb ik het vergeten.* 4. ὑπ' ἀλητρίδων *onder fluitspel.* ὑπὸ μαστίγων ὀρύσσειν *graven onder zweefslagen.*

II. 1. τί ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ *wat heb je onder je mantel.*

2. ὦλετο ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος *onder de kaken v. d. leeuw.* ὅφ' ἑαυτῷ ἔχειν *onder zijn macht hebben.*

III. 1. ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα *hij dreef de schapen onder in de grot.*

2. πάνθ' ὑπὸ μνηθμόν *gedurende de gehele wrok.* ὑπὸ νύκτα = *tegen d. n.*

3. ἐγένετο πάλιν ὑπὸ βασιλέα *kwam weer onder de (macht v. d.) koning.* οἱ ὑπ' αὐτοῦς *hun onderdanen.*

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν *en hem dreigend aanzien.*

ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου *leg u beneden mij neer.*

ὑψι δ' ἀναθρόσκων *hoog opspringend.* ὑψι βιβάντα *hoog schrijdende.*

Φ

φεῦ, τοῦ ἀνδρός *Wel wel, wat een man!* φεῦ τῆς σῆς τροφῆς *Ach, dat leven van jou.*

φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης *zoals de lange golven v. d. zee.*

X

χαμαί adv. op d. grond.

χθές adv. gisteren = *ἐχθές*.

χωρίς adv. gescheiden, afgezonderd.

praeþ. c. gen. 1. gescheiden van, zonder, behalve.

2. verschillend van.

Ω

ὦ interj. o! meestal met een vocativus.

ὦ interj. o! uitroep v. smart, verbazing, vreugde.

ὧδε, ὧδέ demonstr. adv. 1. zó, op deze wijze, zózeer.

2. hierheen.

ὧκα πο. adv. snel, vlug.

ὧν Ion. adv. = *οὕν*, zie aldaar: dus.

ὦπ interj. roep over h. water: *heila ho.*

ὧς of *ὧς* demonstr. adv. zó; *καὶ ὧς* ook zó wel, toch wel.

οὐδ' ὧς toch niet.

ὧς relat. adv. en conj. 1. *zoals, gelijk.*

2. temporeel: *zodra als.*

3. doordat, hoe, *omdat, dat.*

4. = *ὅπως ὅπdat* met subj. of fut. na hoofdtijd, optat. na hist. tijd.

5. met inf.: *om te.*

6. in consecutieve zinnen *zodat* = *ὥστε.*

7. bij comparativi in de betekenis *te . . . om te.*

8. in tijdsbepalingen: *toen.*

9. na een hist. tijd, met optat. (*telkens*) *als.*

10. met causale betekenis *daar.*

11. *bij appositie en participium: als, aangezien* om de mening v. h. subject uit te drukken.

hetzelfde met de gen. abs. en van impersonalia de acc. abs.

in vrijer constructie: *dat.*

12. als beperking: *in aanmerking genomen, voor:*

13. wat, hoe, hoezeer, in uitroepen bij adj. en adv., soms vrijwel overtoollig.

14. in wensen: *och, dat!*

χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων v. d. op aarde wandelende mensen. ὁ δὲ χαμαὶ πέσεν hij viel op de grond.

τὰ γὰρ ἐχθὲς καὶ πρόην de dingen van gisteren en eergisteren.

χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη aan Helena afzonderlijk. χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων behalve de Aeg. werken.

2. χωρὶς σοφία ἀνδρείας: wijsheid is verschillend v. moed.

Ω

ᾠ Ω Ἀχιλεῦ. ὦ πέπον ο! mijn beste.

ὦ μοι ἐγὼ wee mij. ὦ πόποι och, och.

ὦ δε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι mogen zo hun hersenen op d. grond stromen. 2. Ἥφαιστε πρόμολ' ὦ δε Hephaistos kom hierheen.

ὥς ἔφατ', ὥς φάτο: zo sprak hij (zij).

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν maar ik wil haar toch wel teruggeven. οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο toch kon hij zijn makkers niet beschermen.

1. ὥς ἐμοὶ δοκεῖ zoals het mij voorkomt.

2. Ἀχιλλεύς ὥς εἶδε zodra Achilles hem zag.

3. ἤδη ἤκουσα, ὥς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν ... dat men dat niet moest doen.

4. ἀκούσατ' ὥς μάθητε luistert, op dat gij verneemt.

5. ὥς ἔπος εἰπεῖν om het in één woord te zeggen.

6. τάφρος βαθεῖα ὥς μὴ δύνασθαι διαβαίνειν ...; zodat ze niet konden oversteken.

7. βραχύτερα ἢ ὥς ἐξικνεῖσθαι te kort om te raken ...

8. ὥς ἑώρων toen zij (dat) zagen.

9. ὥς δὲ εἰς τὴν Μιλησίην ἀφίκοιτο als hij i. het Milesische kwam.

10. ὥς οὐδὲν τᾶλλα ἐστὶν daar de rest niets betekent.

11. προσεκύνηον τὸν Δαρεῖον ὥς βασιλέα zij aanbaden D. (daar ze hem) als hun koning (beschouwden); in het fut. met finale bet.: συλλαμβάνει Κῦρον ὥς ἀποκτενῶν hij neemt C. gevangen om hem te doden; maar ook: ἄσμενοι ὥς διαβησόμενοι οἰργεῦμι, in de mening dat ze gingen oversteken.

ἐρώτα, ὥς τάληθ' ἐροῦντος vraag, daar ik de waarheid zal zeggen.

ὥς ἐμὲ στρατηγήσοντα μηδεὶς λεγέτω laat niemand zeggen, dat ik aanvoerder zal zijn.

12. φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα voor een vrouw streeft ze hoog.

13. ὥς ἀστεῖος ὁ ἀνθρωπος wat een aardige man! ὑπερφυῶς ὥς ὁμολογῶ ik ben het buitengewoon met je eens.

14. ὥς μὴ θάνοι och, moge hij niet sterven!

15. bij superlativi = *zo — mogelijk*.

16. bij getallen: *ongeveer*.

17. met geheel verbleekte betekenis.

ὥς *praep.* *c. acc.* naar, bijna altijd v. personen.

ὥσαύτως adv. op de zelfde wijze, evenzo ook *ὥς δ' αὐτῶς*.

ὥς εἰ en *ὥσεῖ* als wanneer, evenals, alsof.

ὥσπερ versterking v. *ὥς* 1. juist als. 2. alsof.

Zo ook *ὥσπερ εἰ* en *ὥσπερ αὖτε*.

3. met participia etc. even als *ὥς*, zie aldaar no. 11.

ὥστε adv. 1. evenals.

2. redegevend, evenals *ὥς* bij participia en apposities. Zie no. 11.

3. verreweg het meest = *en dus, zodat*, *c. inf.* of

acc. c. inf. = een waarschijnlijk gevolg, *c. ind.* een werkelijk gevolg.

4. met compar. en *ἤ* = *te ... om*. cf. *ὥς* no. 7.

5. onder voorwaarde van (Lat. ita ... ut).

15. ὥς ῥᾶστα, ὥς τάχιστα zo gemakkelijk, zo vlug mogelijk.

16. ὥς ἑκατόν.

17. ὥς ἀληθῶς waarlijk, inderdaad.

αἰεὶ γὰρ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον (*énige voorbeeld bij Hom.*)
want de godheid brengt altijd gelijk bij gelijk. ὥς τὴν Μίλητον
naar Milete.

ὡσαύτως πεινσόμενος: om op dezelfde wijze te informeren.

ὥς εἶτε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ zoals een vader zijn zoon liefheeft.

1. σὸν δὲ πλεῖον δέπας ἔστηκεν ὥσπερ ἔμοι voor u staat een volle beker
juist als voor mij.

3. ὥσπερ ἐπιτεταγμένον als ware het opgelegd.

1. οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι zij blijven thuis als meisjes.

2. ἐξήρπαξε ῥεῖα ὥστε θεός zij rukte hem gemakkelijk weg, daar ze
een godin was.

3. βέβηκεν ὥστε ἔξεστι φωνεῖν hij is weg, en dus kunnen wij spre-
ken. ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν zodat ook de vijanden het
kon den (of moesten) horen. ὥστε-... ἤκουον zodat ze
het hoorden.

4. νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι te jong om het te weten.

5. παραδοῦναι Ἀθηναίοις ὥστε βουλευῆσαι ὅτι ἂν ἐκείνοις δοκῇ... over-
geven a. d. Atheners op voorwaarde dat die beslisten wat zij
goedvonden.

LIJST VAN AFKORTINGEN.

Voorafgaande woorden zijn in de herhaling dikwijls alleen door hun eerste letter aangegeven; vooral is dat gebeurd met de toepassing der partikels van de linker bladzijden in de voorbeelden op de rechter bladzijden, bv.

- (l.) *ἀμφί* (r.) *μάχεσθαι ἃ. πίδακος*
 (l.) *σήμερον* (r.) *πᾶνσωμεν πόλεμον σ.*

Verder zijn de volgende afkortingen gebruikt:

a.	=	aan	Ion.	=	Ionisch
adv.	=	adverbium	irreal.	=	irrealis
abl.	=	ablativus	L.	=	Latijn
abs	=	absolutus	m.	=	met, mens
ald.	=	aldaar	n.	=	naar
afh.	=	afhankelijk	N. T.	=	Nieuwe Testament
antw.	=	antwoord	nl.	=	namelijk
aor.	=	aoristus (i)	onbep.	=	onbepaald
appos.	=	appositie	onmog.	=	onmogelijk
Att.	=	Attisch	ontkenn.	=	ontkenning, ontkennend
b.	=	bij	onvert.	=	onvertaald
bep.	=	bepaald	onverv.	=	onvervulbaar
betr.	=	betrekking	opt.	=	optativus
		betreffend	opz.	=	opzichten
bv.	=	bijvoorbeeld	or.	=	oratio
c	=	cum	overdr.	=	overdrachtelijk
cf	=	conferatur	part.	=	participium
		(men vergelijk)	po.	=	poëtisch
comp.	=	comparativus	praep.	=	praepositie
concess.	=	concessief(ieve)	pron.	=	pronomen
cond.	=	conditionalis	pro.	=	proza
conj.	=	conjunctie	rel.	=	relatief(ieve)
conson.	=	consonant	sent.	=	sentienti
constr.	=	constructie	sp.	=	spiritus
d.	=	dat	subj.	=	subjunctivus
d.	=	de, der, den	subst.	=	substantief
d.	=	door	syn.	=	synoniem.
decl.	=	declarandi	t.	=	ter
dem.	=	demonstratief(ieve)	tegenw.	=	tegenwoordig
derg.	=	dergelijke	toek.	=	toekomend
e	=	en, een	tijdsbep.	=	tijdsbepaling
encl.	=	enclitisch	τ.	=	verschillende vormen v.
f.	=	finitum			h. Gricke lidwoord
gen.	=	genitivus	uitdruk.	=	uitdrukking
geneesk.	=	geneeskunde	v.	=	van
gerund.	=	gerundium	vba.	=	verba
		gerundivum	vervulb.	=	vervulbaar
Gr.	=	Griek(en)	voc.	=	vocaal
h.	=	het	voorafg.	=	voorafgaand
Her(od.)	=	Herodotus	vraagpart.	=	vraagpartikel
hist.	=	historisch	vr.	=	vrouwelijk
Hom(er.)	=	Homerus	w.	=	waarlijk
hoofd.	=	hoofdzin	w.	=	wat
i.	=	in	w.	=	wetten
imperf.	=	imperfectum	ww.	=	werkwoorden
ind(ic).	=	indicativus	zeldz.	=	zeldzaam
inf.	=	infinitivus	z.	=	zijn
interj.	=	interjectie	Z.	=	Zeus
intrans.	=	intransitief	Z.W.	=	Zuid Westen Wind.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

De gebruiker van deze lijst wordt er opmerkzaam op gemaakt, dat aangezien de voorbeelden op de rechtse blz. uit de schrijvers zelf genomen zijn, er meermalen Ionische of poëtische vormen in voorkomen, in plaats van de overeenkomstige Attische, hoewel dat met de toepassing van het voorbeeld niet te maken heeft, bv. blz. 7 ἀντὶ ἰκέταο, vb. v. ἀντί; ook andere naamvallen dan de nominativus, ofschoon zulk een naamval door het korte fragment zelf dikwijls niet verklaard wordt, bv. blz. 11 μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν als vb. v. δή.

blz. 2 reg. 6 achter utinam, vul in: *wenspartikel*.

„ „ „ 8 vul in νόον ὥφε(ι)λον met, en er achter: *c. infin.*

„ 3 „ 4 lees i. pl. v.: de eerste: *de beste*.

„ 4 „ 13 en 12 v. onderen lees: poëzie en proza, beide *cursief*.

„ 5 „ 11 lees spiritus en accent op ἄν.

„ 6 „ 2 v. onderen ἀτέρρ lees ἀτάρ.

„ 7 „ 18 ἀπο, lees ἀπό.

„ 8 „ 6 αὖ lees αὔ.

„ 9 vul in achter regel 17 als voorbeeld bij αὔριον: σπουδαῖα εἰς αὔριον: *ernstige zaken tot morgen*.

„ 9 2e regel van onderen ἀ. ἀπαλοιᾶν, lees liever voluit ἄχρως.

„ 13 reg. 16 βάρβαρον lees βαρβάρων.

„ 15 reg. 11 v. onderen ορῶν, lees ὄρῶν.

„ 16 na reg. 22 vul in: ἐμποδὼν voor de voeten, in de weg, hinderlijk.

„ 17 na reg. 12 κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γένόμενον ieder doden die in de weg komt (en dus hinderlijk is).

„ 18 ἐπεὶ aan het eind: Er zijn enige gevallen waar ἐπεὶ schijnt vertaald te *moeten* worden door hoewel, ofschoon; toch zijn ze meestal wel met *want*, *omdat* te verklaren, bv. Pl. Apol. pg. 19 E: οὐδέ γ' εἴ τις ἀκηκόατε ὥς ἐγὼ | παιδεύειν ἐπιχειρῶ ἀνθρώπους καὶ χρήματα πράττομαι, οὐδὲ τοῦτο ἀληθές. ἐπεὶ καὶ τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, εἴ τις οἷός τ' εἶη παιδεύειν ἀνθρώπους etc. en als gij van iemand gehoord hebt dat ik het op mij neem de mensen te onderrichten voor geld dan is dat ook niet waar. *Hoewel* dit ook mij altans een mooi ding lijkt, als iemand in staat zou zijn etc. *Hoewel* is zeker

logisch maar in verband met het gehele karakter van *ἐπεὶ* lijkt beter de vertaling: *want* dit lijkt ook mij ten minste een mooi ding — met daarbij verzwegen: *ik zou het ook wel doen, als ik het maar kon*. Er zijn nog enige andere plaatsen van deze aard bij Plato, bv. Prot. 335 C: *νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἐθέλεις, καὶ ἐμοὶ τις ἀσχολία ἐστίν ἐλθεῖν γὰρ ποί με δεῖ — εἰμι. ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἂν ἴσως οὐκ ἀηδῶς σονήκουν*. Hier lijkt haast geen andere vertaling mogelijk dan: *hoewel* ik dat ook misschien niet ongaarne van u zou horen. Maar toch ook *want* is mogelijk als men er *anders* bij denkt „ik heb geen tijd en dáárom ga ik heen; *want* (*anders*) zou ik dat toch ook misschien niet ongaarne van u horen” even als in het gewone irrealis voorbeeld *οὐ λέγεις τοῦτο· ἡμάρτανες γὰρ ἂν* gij zegt dit niet: *anders* zoudt gij u vergissen.

Misschien zijn al die voorbeelden van *ἐπεὶ* toch wel causaal met een aposiopese te verklaren.

blz. 29 reg. 21 *κατ' ἐναντίον* lees *κατ' ἐν*. etc.

„ 29 reg. 6 van onderen *κ.* lees volledig *κατανατιζού.*

„ 41 10 regels v. onderen *οὐ μάλ' ἀκαχοίμην* lees: *οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην. zelfs over zijn dood zou ik zoveel verdriet niet hebben.*

„ 41 reg. 2 v. onderen *οὐκ* lees *οὐ*.